

1883

CASA

DE

APOSENTO

9.8

2-H-9

968

Quencia[?] 357

MS

1883

H. 357.

133. 1.

7567

1. 1. 1. 1. 1.

Casa de Aguard Titulo de
 Real Cédula, a 24 de Mayo de 1712.

I. Leucominas a. Céd.

L. de la Cruz, de la Cruz

II. Amora de Nigbala a.

V. Equitafes a las Sete Vnas del Paotes
 de Lorenz, de la Cruz el Pr.
 de Sepulchre.

P. Juan Sepulchre del In. de la Cruz a.

T. Diego Sepulchre del Galen. con la Cruz
 de la Cruz el Pr. de la Cruz

III. idem del Consen. de la Cruz
 de la Cruz el Pr. de la Cruz

Casa de Apóstolos Titulu de
Mutatecis, et Epidemius lib. XII.

II. Loui communes ad Cod.

I. Aeneum Seneca

III. Acronata Nephala

IV. Epitafios alas siete Urnas del Panteo
de Florent, escritos por el Prin
de Sepulache.

V. Cuatro papeles del Ino de Florent.

VI. Dos papeles de Galeno contiene dos
santos lugares contra N. S. Fe-uno.

VII. ioh del consen q se medetene
de Dios N. SENOR.

1811
 1812
 1813
 1814
 1815
 1816
 1817
 1818
 1819
 1820
 1821
 1822
 1823
 1824
 1825
 1826
 1827
 1828
 1829
 1830
 1831
 1832
 1833
 1834
 1835
 1836
 1837
 1838
 1839
 1840
 1841
 1842
 1843
 1844
 1845
 1846
 1847
 1848
 1849
 1850
 1851
 1852
 1853
 1854
 1855
 1856
 1857
 1858
 1859
 1860
 1861
 1862
 1863
 1864
 1865
 1866
 1867
 1868
 1869
 1870
 1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900
 1901
 1902
 1903
 1904
 1905
 1906
 1907
 1908
 1909
 1910
 1911
 1912
 1913
 1914
 1915
 1916
 1917
 1918
 1919
 1920
 1921
 1922
 1923
 1924
 1925
 1926
 1927
 1928
 1929
 1930
 1931
 1932
 1933
 1934
 1935
 1936
 1937
 1938
 1939
 1940
 1941
 1942
 1943
 1944
 1945
 1946
 1947
 1948
 1949
 1950
 1951
 1952
 1953
 1954
 1955
 1956
 1957
 1958
 1959
 1960
 1961
 1962
 1963
 1964
 1965
 1966
 1967
 1968
 1969
 1970
 1971
 1972
 1973
 1974
 1975
 1976
 1977
 1978
 1979
 1980
 1981
 1982
 1983
 1984
 1985
 1986
 1987
 1988
 1989
 1990
 1991
 1992
 1993
 1994
 1995
 1996
 1997
 1998
 1999
 2000
 2001
 2002
 2003
 2004
 2005
 2006
 2007
 2008
 2009
 2010
 2011
 2012
 2013
 2014
 2015
 2016
 2017
 2018
 2019
 2020
 2021
 2022
 2023
 2024
 2025
 2026
 2027
 2028
 2029
 2030
 2031
 2032
 2033
 2034
 2035
 2036
 2037
 2038
 2039
 2040
 2041
 2042
 2043
 2044
 2045
 2046
 2047
 2048
 2049
 2050
 2051
 2052
 2053
 2054
 2055
 2056
 2057
 2058
 2059
 2060
 2061
 2062
 2063
 2064
 2065
 2066
 2067
 2068
 2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265

20

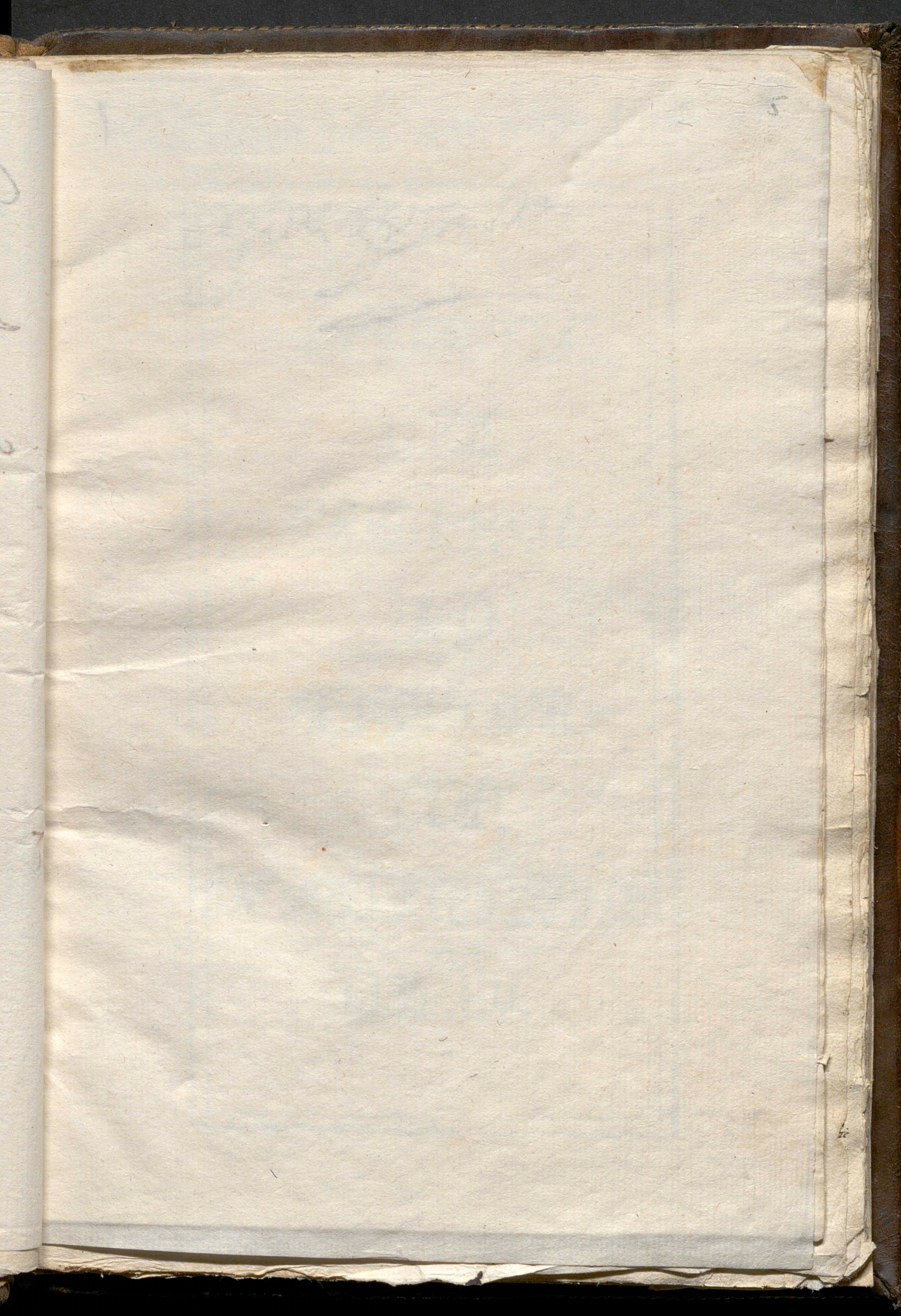
6 November 1901

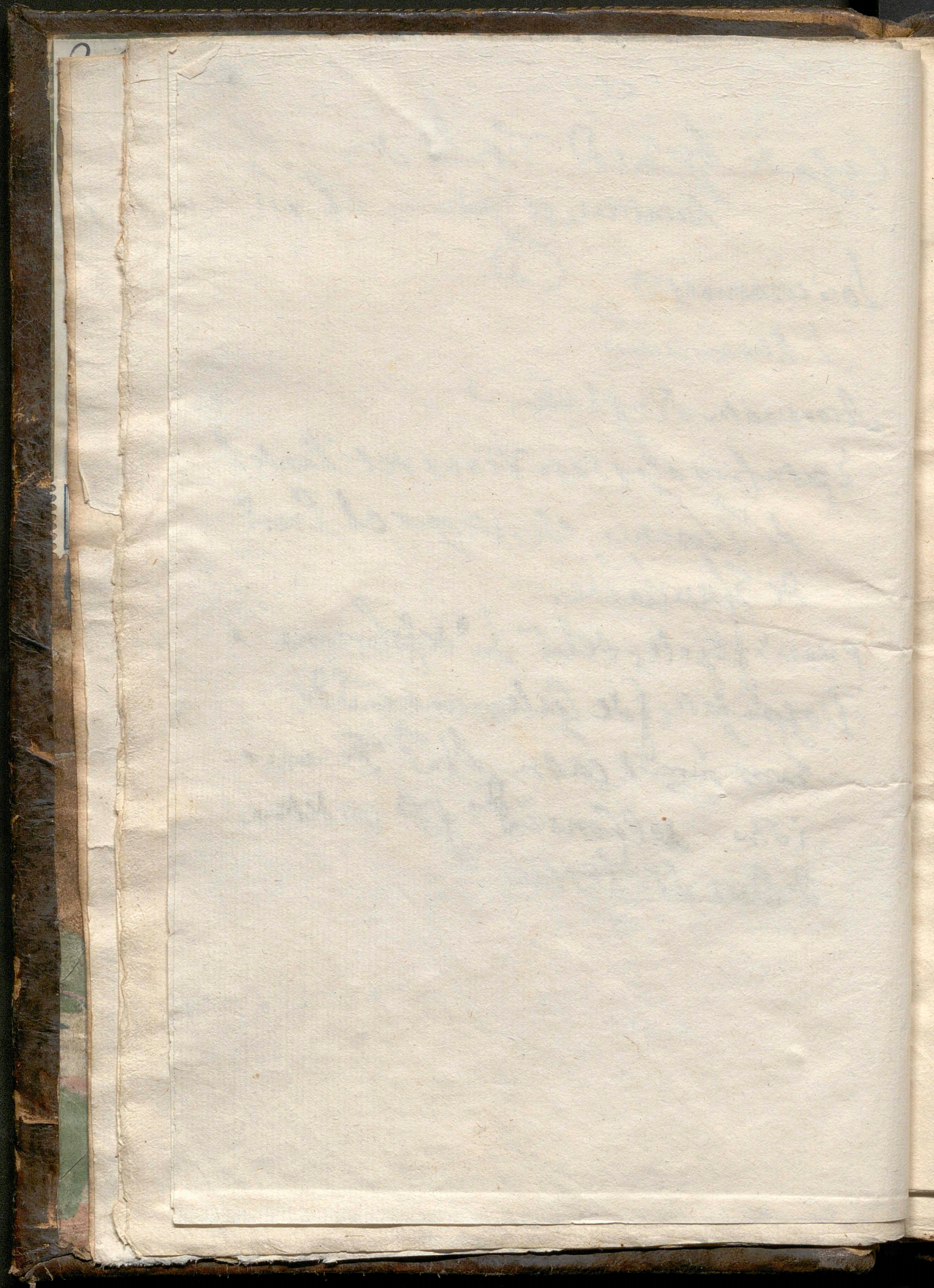
L. A. ...

Amos 2

27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

1871
 1872
 1873
 1874
 1875
 1876
 1877
 1878
 1879
 1880
 1881
 1882
 1883
 1884
 1885
 1886
 1887
 1888
 1889
 1890
 1891
 1892
 1893
 1894
 1895
 1896
 1897
 1898
 1899
 1900

Caesaris Augusti

ALPHABETIS
SIVE

PRELUSIO

AD

TIIVLPAL

COPIA

DE METATEPIPOE

LII. XII.

Copy of the
original

of the

original

of the

original

of the

original

of the

original

De la Biblioth^a Alcazar de la Universidad

ΑΝΑΚΡΟΥΣΙΣ,
SIVE
PRÆLUSIO
AD
TITVLVM
COD.
DE METAT. ET EPID.
LIB. XII.

Faint handwritten text at the top of the page, possibly a title or date.

THE
ONE
PART
TO
THE
END
OF
THE
WORLD

1

Hospitandi summa à Troiano Antemore ori-
 ginem sumptisse, Notavit Bobadilla Lib.
2. Politic. Cap. 16. Num. 116. Atque
 ob meritum Hospitalitatis, ornam ei, omnes-
 que facultates liberaliter concessas ab Agi-
 uis, testis est idoneus Cointus Smirgus
Lib. 13. Perelictor. ab Homer. Vers. 293.
 Aegyptiorum quoque Regibus in oram fuisse
 partem quam subditorum Palatinis Mi-
 nistris assignare, facile crediderim, ductus
 Sacre Scripturae testimonio, quod legitur
Lib. 1. Reg. Cap. 8. Vers. 11. Vñ Rega-
ba recensens Samuel, adiicit Vers. 14.
Agros quoque vestros, & vineas, & oliveta
optima tollet & dabit servis suis. Quæ

cum Eumaram sustentationem respiciant,
et Hospitatio parvi alimentorum indicetur,
ut dicebat Abbas in Cap. 1. de Emption.
et vendition. Avendanius de Exequend. Man-
dat. Lib. 2. Cap. 8. in princip. Itard. de
Pardaxi super Privileg. General. Aragon.
Num. 30. sub productis verbis, Mulierum
habitationem contineri, non immerito Mi-
ei persuasero. Apud alias Gentes mo-
rem Eum invaluere, indicant Scripto-
res; et de Macedonum Regibus satis a-
perte probatur ex Jullo Frontino Lib. 4. S-
trategemat. Cap. 1. Antigonus cum suum
filium Liberum audisset in eius do-
mum, cuius tres filii insignes specie e-

2

vent; audio, inquit, filii angustae labita-
re te, plurimis domini domum possiden-
tibus: Hospitium laxius accipe; in quoque
commigrare edixit, nequis minor quingua-
ginta annos natus, Hospitio matrisfamiliae
uteretur. Preterea Romani Imperatores
Eoc hunc vni sunt, uti apparet in L.
1. C. de tot. Act. C. de Metat. & Epideict.
Lib. 12. L. Et qui originem B. S. Murens
Hospitii. D. de Murens. & Honoris. L.
Sunt Murens 11. D. de Excusation. Murens.
L. 1. C. de Episcop. & Cleric. L. Qui im-
munitatem B. C. de Murens. Patrimon.
Lib. 10. Quo sensu (relicta Aguardi opina-
tione ad L. In testamentis 12. D. de Regul.

Max. Jeluclanda sunt Affiani verba, in
L. Qui unus a. D. de Vin, et Abitation.

quatenus asseuerat, Labore, Celis, et
Tubernis preuentibus, cum cuiusdam
vini legatus est, Hospites recipere
posse.

Ergo quod Princeps gratis à Subditis Hos-
piteretur, inter Regalia numeratur: Bal-
dus in L. Obtemperare 4. D. de Offic. Pro-
consul. Paris de Puteo de Syndicat.
Part. Expensq. quidam. Fol. 110. Num.

5. Restaur. Castald. Tractat. de Im-
perator. Lugd. 140. Cap. 303. Francisc.
Purpurat. Cons. 539. Num. 11. Jo. Franc.
à Ponte de Offic. et Potestat. Proreg. Tit.

de Inuision. fler. solit. §. 6. Num. 6. D.

Garr. Martin. Lib. 3. de Magistratib. Cap.

10. à Num. 178. Quod etiam de Minis-

tris, et Officialibus intelligendum est:

Bobadilla dict. Lib. 2. Cap. 116. Num. 116.

ibi: Al Rei, i' a sus Criados, i' Conter de-

ben todos sus Vassallos, i' Subditos dar

posadas de valde estando de asiento.

Martin. ubi proxime, Num. 210. Solus

enim Princeps, eiusque Domestici gra-

tis Hospitandi sunt. Vnde quamuis ex

suis privilegiatis Constitutionibus non

teneantur Catalani, et Aragonenses

Hospitia nisi Principi gratis prestare;

tamen hoc etiam de omnibus Officijs Regi-

am Curiam sequentibus accipitur: Hand.
de Bardax. ubi sup. lict. Num. 30.

Fol. 34. Jacob. Cancrui Variar. Re-
solution. Part. 3. Cap. 5. Num. 66. ubi.

Et quod solus Princeps est gratis hos-
pitandus, et non recipit nisi tertiam
partem domus; intellige non de sola
Princeps persona, sed et de eius Do-
mentis, et Familiaribus. Hincque pro-

cedit conclusio Doctorum, affirmantium
Vassallos neutquam obligari ad expen-
sum Domini prestandum: Guillelmus

Benedict. in Cap. Rainutus. Verb. Tes-
tamentum. Num. 34. Cruxata Cons.

308. Num. 4. et seqq. Aulles in Cap. 8.

Prætor. Verb. Dineros. Num. 6. & 7. Burg.
de Paz Cons. 3. Num. 37. Additio Pi-
laci Perez ad L. 55. Tit. 19. Lib. 8. Or-
dinament. Et expressè cauetur in L. 12.
Tit. 15. Lib. 3. Novæ Recopilation.

Domus vero dividendæ formam ita Romani Au-
 gustus, et Honorius præscripse-
 runt, ut eâ in tres portiones partitâ,
 primam eligendi dominus habeat po-
 testatem; secundam, quam voluerit, Es-
 pes exequatur, tertiâ itenim domino
 relinquenda: L. In qualibet 2. C. de Me-
tat. Roland. à Vall. Cons. 66. Num. 1.
Volum. 1. Petr. Gregor. de Republic. Lib.
11. Cap. 5. Num. 7. Quam divisionem Ro-

manus galeas conformatam nemo inflexas
vult, qui cuneum galeae in tres partes,
seu contignationes distribuit animadvertente-
rit: Caud obscure Juvenalis Satyr. 3. Vers.

497.

Vilendum est illic, ubi nulla incendia, nulli
Nocte metus; iam poscit aquam, iam phidra transen-
tealegon: tabulata tibi iam te veta flectant.

Martialis Lib. 1. Epigrammat. 118. Ut sig-
nificaret in domus coenaculo se habitare:

Et scalis habito cubili, sed alio.

Modum altitudinis galearum ad pedes

LXX. reduxit Augustus: Strabo Lib. 5.

Geograph. lib. 4. Caesar Bulerger. de Imper.

Roman. Lib. 2. Cap. 7. Barnab. Brisonius

Lib. 1. Selectar. Juris Antiquitat. Cap. 1.

Qui si ad normam prefatam decidantur,
pulchritudinis proportionem non excede-
nt. Pan' filio explicanda Severi, &
Antonini Rescriptum in L. 1. C. de Edi-
fific. privat. & Ulpiani Responsum in
L. 1. §. 11. D. de Nov' oper. munitation.

quibus innunt nemini licere ultra vi-
sitatam altitudinem edificia tollere: at-
que Ego altitudo de triplici contignatio-
ne capienda: huc. Regard. Lib. 3. Con-
jectan. Cap. 12. Scio Vitruvii locum

Lib. 2. Architectur. Cap. 3. nobis aduer-

sari; precipue si attendatur observatio
Lipsii Lib. 3. de Magnitudin. Roman. Cap.

4. Sed quis non erideat quina coenacula,
ut ipse in LXX. pedibus coniecta-
tur, Architecturae praeceptis obvivere?
Pergo. Nec Lomus tantominus pri-
uatorum tenuis coenaculis paritas re-
peries; quin et Palatia Principum
eadem forma disposita fuisse, clarum
sunt Veterum monumenta legenti; ex
quibus id observavit P. Cerdas in An.
ad Lib. 10. Æneid. Vers. 521. Nota
11. Ergo domus erat propriè Principum,
et in qua non pars una, sed aug sal-
tem, fortasse et tres, videlicet sum-
ma, media, ima. Inde liquido patet
non multum incommoditatis gælium do-

minis attulisse. Ecce Expitandi omni;
 iquidem omnia solam Reipublice portio-
 ne concessa, reliquas proprijs artibus re-
 servabant; quae satis erant, ut pater-
 familias cum uxore inhabitaret. Inge-
 nand; ita domus construere solebant,
 ut in qd' erent Andropores viris, ubi sine
 foeminarum interpellationibus versa-
 bantur; Tonapores mulieribus, quae in
 parte seorsim a viris operam benefi-
 cio, et textrinae dabant: Pitracus ab.

6. Architectur. Cap. 10. Bulenger. Lib.

6. de Imper. Cap. 70. Rem totam attri-
git Progenes Philosophus apud Laer-
tium Lib. 6. Cap. 2. Επιμενετο εν

Λακεδαιμόνος εἰς Ἀθήνας: πρὸς οὗν τὸν
περίδρομον, ποῦ καὶ πόθεν; Ἐκ τῆς ἀν-
δρωικῆς, εἶπεν, εἰς τὴν γυναικείαν.
Reverebatur ex Lacedaemone Athenas;
interrogabatur, quid, et unde veniret: A
ndronum, inquit, ablatione, ad mulie-
rum. Manavit mos iste à Grecis in
Romanos: quarenam ij' gdes dixerunt
numero multitudinis, signantes lo-
cos duas: Cetera in C. Titus. Vers.
483. Not. 6. Sed ita Manavit, ut for-
mæ Romanæ primam gdlum partem
tenuerint; Grecæ intimam: Podesca-
tus Lib. 1. in Veget. Cap. 7. Discre-
pantiam aperuit Cornel. Nepos in

7
14
Prolegation. ad Vit. Imperat. Quem Ro-
manorum pudet ducere in convivium,
aut cuius materfamilias non pri-
imum locum tenet galium, atq; in
celebritate versatur? Quod multo fit
aliter in Grecia; nam neque in con-
vivium adhibetur, nisi propinquo-
rum; neque sedet nisi in interiore par-
te galium, quae Gyncomitis appellatur.
Plura Jacobi. Guther. Lib. 3. de Offic.

Domus August. Cap. 20.

Occurrit alia non inveniunda argutatio, quia,
Regium Hospitationis. suae, equitatis re-
gulis perspersa, felicitur; quemadmo-
dum enim subditi tertiam praeferre

itationis partem, in Principum utili-
tatem, militibus, aut alijs contribu-
unt; sic ipsi Reges Prætorum, infe-
riorum commodis studentes, partem
solent, et primam portionem sibi re-
servatam, alteram Reverentissimæ Regi-
ni; tertiam Forensi tumultui, unde
universi iura petant, assignare con-
sueverunt; id quod innumeris exem-
plis illustrari posset; sufficiant ta-
men pro multis orium Salomonis, et
aliud Catholicorum Hispaniæ Regum;
Præterea; Eius verba complacuit est Jo-
annes de Pineda Lib. 5. de Rebus Sa-
lomon. Cap. 6. Num. 1. At, quid ad

domum Regis, Regine, et Saltus Libani
ni pertinet, coniectura verosimili at-
que non diversas fuisse, sed unam
amplissimam continentem, ex pluribus
partibus, quae eas diversas appella-
tiones habeant, domus Regis, domus
Regine, et Saltus Libani. Quod a-
ppud nos in eadem Regali domo vul-
garissimum est nominare: et quarto de
Rei; et quarto de la Reina, i. e. La-
rio de los Consejos.

Circa facultatem eligendi secundo post do-
minum loco militibus concessam, ad-
monere oportet, id magna cum provisio-
ne stabilitum: nam si domino prima

et secunda optio daretur, non est lu-
brum, quin coenaculum hospiti relin-
queret; quæ quidem habitatio orli-
sima Romanis fuit, utpote quæ pau-
peribus, et inquilinis frequenter lo-
cavetur: Desider. Herald. ad Mar-

tial. Lib. 7. Epigramm. 27. Joannes
Britannic. in latyn. S. Inveral. Vers.

197. Confirmatur ex L. 1. §. Si fi-
lialisfamilias. D. de Eis qui decesser.

vel effuder. L. Solutum 11. §. Plane.

D. de Pignoratit. action. Prudentius

Libr. 1. Contra Symmacum:

Omni qui celsa scandit coenacula vulgus.

Merius ab alia molesta Domesticos

9
16
suos liberarunt Principes, cum perma-
nenter Exactiones illis ducerent; quò à
migrationis incommodis eximiebantur: quæ cum
quotannis fieret, ad arbitrium dominorum la-
rem mutabant; conductoribus namque cum
convectum Kalendis Quintilibus migrare,
quod videlicet in primis fuerit conductio-
num dies: L. Cum in plures 63. in princ.

D. Locati. L. Qui balneum 9. in princ. D.

Qui potior. in pignor. habeant. Notant Rebu-
ffus in L. Urbana prædii 198. D. de Verb. Signi.

Anton. Augustin. Lib. 9. Emendation. Jur.

Cap. 14. Orualdus ad Lib. 15. Commen-
tarius. Cap. 37. Litter. A.

Si Martii persona sit, Limda domus eius Eos-

putationi deputatus: dict. L. r. s. Muster-
bus. C. de Metat. Glossa in L. Et qui ori-
ginem §. §. Los milites. Verb. fuos. D. de
Munus. & Honor. Roland. dict. Cons. 66. Num.
1. Petrus Greg. Lib. 19. Syntagmat. Turis,
Cap. 8. Num. 4. Ex qua divisione ingens
dubium statim suboritur, quoniam, scilicet,
Eabent ius prius eligendi? Sunt qui
opinentur domino competere, ut Joann. de
Platea Ecc. relatus ab Aulis in dict.
Cap. 8. Pretor. Verb. Diversos. Num. 8. ibi:
Aequitas, & iustitia dicat, ut ille cuius
res sit successione, emptione, vel constitutio-
ne, Eabent in eius divisione facultatem
eligendi quam partem voluerit: & hoc

privilegium habet dominus tunc, quia res
 est sua tunc. Et subdit: Et sic sunt in
 discordia, quia uterque, vel neuter dila-
 dere vult; forte sorte dirimetur. Neg;
 displicent qui assentunt alium divisioni,
 alium electioni privilegio sui debere;
 Addit. Ned. Perez in L. 11. Tit. 19. Lib.

S. Ordinant. Sed quid turba, si Es-
 per habeat iuxta assignatam domum a-
 nam propriam, disceptetque a domino cir-
 ca electionem veteris, eiusdemque partis
 contrarius, quam uterque appetit. Tunc
 puto Esperitem obtenturum, ex Doctrina
 Angeli de Perigl. in L. Non amplius
 26. S. Cum honorum. Column. Mein. D. de

Legat. l. ibi. Et ideo si unus ex dividen-
tibus haberet fundum prope fundum
dividendum, et alius non, ac haberet por-
tio assignari eidem iuxta fundum pro-
prium: Cui subscribitur Nicol. de Wals.
in Tractat. Societat. Part. 1. Vers. Deci-
motertio. quæro. Cyprianus Decisio. 42.
Num. 2.

Qui cuiusmodi Exercitia Militibus, aut Princi-
pi, eorumque Familiaribus præparabant,
Metatores, seu Meniores appellabantur.
Vegetius Lib. 2. de Re Militar. Cap. 7.
Metatores, qui præcedentes locum eli-
gunt castris. Allusit Lactant. Fir-
mian. Lib. 4. de Vera Sapient. Cap.

11. Volens igitur Deus Metatorem tem-
pli sui mittere in terram, noluit e-
um in potestate, & claritate coelesti
mittere. Multa congerit Bulergerus
Lib. 6. de Imper. Cap. 64. Erant q̄ ex
Ministeriis, quorum manus erat Prin-
 cipi Hospituro, aut militi domum pa-
 rare; L. 1. C. Theodosian. de Metati.
 Deputatis singulis quibusque habitatio-
 nes enotabant, & postibus Hospitati-
 ri nomen adscribebant; quæ cum alijs
 videri possunt apud Guchet. Lib. 3.
de Offic. Dom. Cap. 12. Fol. 517. Nec
 pretereundum duxi Eos apud nos dici
Apresentatores; de quorum qualitatibus

extat Text. in L. 15. Tit. 9. Part. 2.

et ibi Gregor. Lopez, qui remittit. He-
uet. in Tit. 15. Lib. 3. Recopilacion.

Nunc veniunt corrigendi Auiles in dic.

Cap. 8. Protor. Verb. Dicens. Num. 40.

Addit. Perez ad dic. L. 35. Tit. 19.

Lib. 8. Ordin. qui barbari prorsus
asseruerunt Metatos esse inter An-

tiquos, quos nunc Assentatores
vocatamus. Metata enim sunt par-

tes domus militibus, uti assolet, in

Urbe, vel alibi, gratia Eospitij asig-

natz a Mensoribus, inquit Gl. Pha-

lugin. Lib. 25. Lccion. Antiquar. Cap.

20. Luculenter Madros Hippalensis

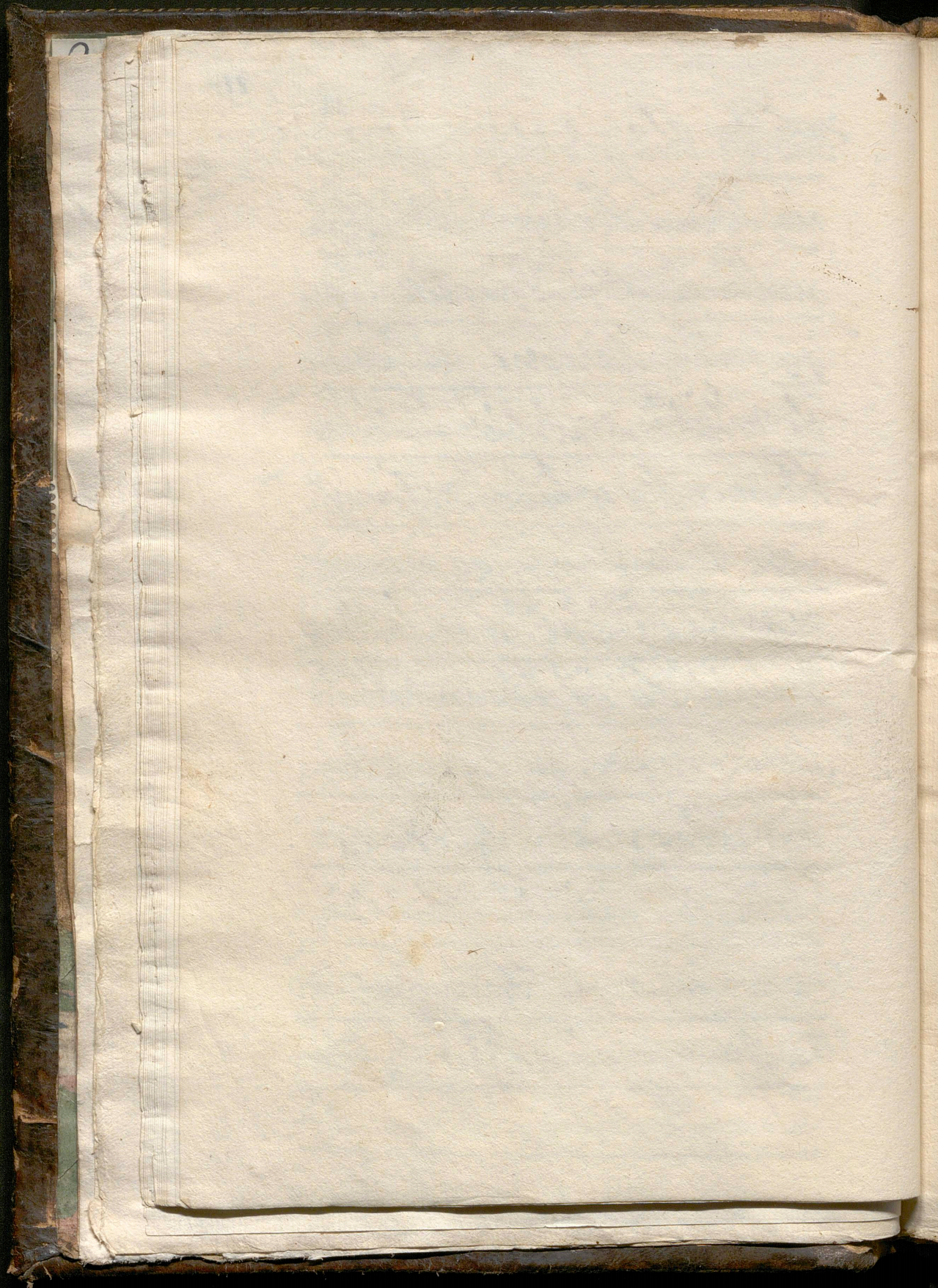
Lib. 15. Origin. Cap. 3. Hospitium
sermo brevis est, ubi quis ad tem-
pus Hospitali uere inhabitat, exi-
terum inde transiens migrat; inde
o Metatum, quia mutatur. In Elog.
G. Basilie. con opéidei μέγιστος δὲ ἐ-
παρχίαν βαρεῖν ὁ ἀνδύπατορ. Proconsul
non debet provinciam onerare Metatis.
Clare ad nostrum idioma Garrius To-
letan. in Lucern. Rubricar. ad Eunc.
Tit. Num. 8. In quo tractatur de
Metatis, id est de Hospitiis, quos Im-
perator, eiusque Ministri, Iudices,
et Armatus Milites Milicibus assignan-
tur, vulgo Postadas.

At in super addo inter præcipuos Regij La-
tæ Ministeriales, Fourniers Co-
llæ enumerari, qui Scholas ad se
pertinentes Hospitiis excipiunt; at-
que eorum etymon ad Gallicam Lin-
guam referendum est, cum Galli
Metatores Fourniers appellant: Pet.
Gregor. d. Lib. 13. Syntagmat. Cap.
8. Num. 2. Guther. Lib. 2. de Offic.
Cap. 13. Fol. 354. Mensores, seu
Metatores ex Ministeriali Prin-
cipi Hospitiis parabant; hi deputa-
ti singulis quibusque domos eno-
tabant, et Hospitatorum nomen pos-
sibus adscribebant; nobis sunt des

Fourniers. Vocis primitivam originatio-
nem debemus Bulengero, qui in Ap-
pendice de Officijs Regn. Gall. Cap.
49. scribit: Metatores, qui Coppi-
ta militibus, & Aulicis diuidunt,
dicuntur Mareschalchi, & Fowery,
a voce Gallica Fodrum, quæ aueram,
& paleam significat, ut est in Vita
Ludouici Xij ab Ademaro Nobili
Monacho scripta; qui Fodrum in-
terpretatur prebenda Equitibus ex-
ercitus iter facientibus. Parisijs
Fouarre est stramen; Fournage pabu-
rum. Metatorum primus dicitur Mares-
chalchus Coppitiõrum.

12

Handwritten text, likely a list or index, written in a cursive script. The text is mirrored across the page, suggesting it was written on the reverse side and is now visible through the paper. The entries are organized into columns and rows, with some lines underlined. The handwriting is somewhat faded and difficult to decipher, but appears to be a formal or official record.

2

Locis Communes ad L. Senecam

100
C
100

LOCI COMMUNES. EX LVCIOÆNEO

Seneca Philosopho.

Ad lectorem.

2

Lucium Aeneum Senecam inter veteres Scriptores laudatissimum omnes norunt. Quem quidem nec nos dicere pudeuit, adeo fuisse studiosum in sectanda virtute: ut pene Christianus conseri quiverit. Is in Philosophia (omnium disciplinarum primam sedem sibi vendicante) diu versatus Stoicorum schole, (praeteris a nostrum dogma proximius accedentes) fuit unus ex Principibus. Iure ergo documenta sua a Christianis quibusq; mores instruuntibus, cui margarite quadam pretiose passim sparguntur. Consulto magnum illum Granatense Doctorem omnis virtutis et Hispanicae linguae Magistrum, qui scripta sua huius Philosophi sententijs replet, ditat, ornat. Cuius quidem selecta hic incommunes selegimus locos. At si utriusque Senecae (Philosophi et Rectoris) lucubrationes noueris, scies utique, citatas à nobis controuersias Marci Aenei esse, non vero nostri Lucij, cuius reliquas. VALE.

CAPVT. I.

DE DEO.

Quid est Deus: mens vniuersi: quod videns totum, et quod non vides totum, nil maius excogitari potest si solus est omnia.

Religio Deum colit, Superstitio Violat.

Philosophia docet ut sequaris Deum; feras casum.

Quam multa per secreta euent nunguam humanis oculis orientia: neque enim omnia Deus humanis oculis nota facit.

Quicumq; te flexeris, ibi deum videris occurrentem tibi nihil ab ipso vacat.

quest. natur
in Proemio.

lib 2 de deum.
ca. 5

Epist. 6

libro natural
quod 30

lib. 4 de benefi
c. 4.

- 4 debent. 3 Nulla ex nobis utilitas Deo speranda.
 ibi. Nulla Deo dandi beneficia causa est.
 ibi. c. 4 Plurima beneficia in nos Deus confert sine spe recipiendi.
 de viis prov. 4 Deus quos amat inducat, recognoscit, et exercet.
 epist. 46. Animus nisi purus ac sanctus Deum non capit.
 Cp. 75. Placeat homini quicquid Deo placuit.
 3. de uenef. 15 Quidat beneficium Deum imitatur, qui repetit fenerator est.
 Nat. gg. impu-
 mio. Vicius hominem dignum efficit qui in consortium Dei veniat.
 4 de benef. 25 Scleratis sol oritur, et piratis maria patent.
 ep. 93. Ratio omnibus preposita est; ipsa sub nullo
 ep. 60. Alexander sagitta ictus, omnes (inquit) vivant me esse Iouis
 filium, sed vulnus hoc hominem me esse clamat
 ep. 99. Hoc dicto quoties aliquid aliter quā cogitabas evenit Deus melior
 Prope est, Deus tecum est, intus est, ita dico, Lucili sacer intra
 nos spiritus sedet malorum. bonorumque nostrorum observator et cultor
 Bonus vir sine Deo non est

CAPIT. II

De homine

1. natur. gg. in
 prefatione c. 1. Quam contempta res est homo nisi supra humana se exerit.
 1. de dem. 17. Nulium animal maiore arte tractandum quam homo est.
 1. de im. 3. Nulli nisi homini concessa est prud. provid. diligentia, cogitatio.
 ibi. 5. Homo in adiutorium mutuum generatus est, ira in exitium.
 ep. 93. Societas nostra lapidum fornitioni simillima est quæ caesa nisi
 imbecem obstarent.
 de cons. lti. ad
 Polyb. c. 36. Non sentire mala sua non est hominis, non ferre non est viri.

De vita

- de huius. vi
 ta 2. Vita si scias uti longa est.
 in proa. Nullus vitam accipiet, si daretur scientibus.
 Ep. 23. Male vivunt qui semper vivere incipiunt.

Singulos dies, singulas vitas puta. ep. 102
 Quam seruum est tunc viuere incipere cum desinendum est debrauit nica
 Exigua pars est vite quam nos viuimus. ibi. c. 2
 Egregie Plato dicit, minima esse que Somnium emant vita. S natur. 1. 3
 Qui tranquille uolet viuere, nec priuatim agat multa nec publice. de tranquill. 13
 Apud grecos in proverbium cecit. Talis Somnibus fuit oratio qualis vita. ep. 115
 Alteri uiuas oportet se tibi uis viuere ep. 48
 Si ad naturam uiues nunquam eris pauper, si ad opinionem nū de pauper. 13
 quan eris diues.
 Sapiens non it qua populus; sed ut sidera contrarium mun in sapientem
 do iter intendunt, ita sic aduersus opinionem omnium vadit. notanda unita 15
 Homines vitam suam et amant, simul, et oderunt ep. 113
 Hoc nos pessimos facit quod nemo ad vitam suam respicit. ep. 84
 Pueri tam nucibus amissis flent quam Parentibus. 1. de ira 12
 Insita nobis es corporis nostri charitas. ep. 14
 Nemo liber est, qui corpori seruit. ep. 93
 Viuere, tota vita dicendum est, tota vita discendum est mori. debrauit nica
 Viuere noliit qui more non uult vita enim (u exceptis mortis tota est) ep. 13
 Male uiuet quisquis nesciat bene mori. 1. de tranquill. 11
 Nemo aliter quam quomodo natus est exit e vita. ep. 22. 37
 Siquid te vetat bene viuere, bene mori non vetat. ep. 17.
 Eleganter Lelius sapiens dicenti uida. sexaginta annos. Sabes 6. natur. 1. 32
 Hos (inquit) dicis sexaginta, quos non Sabes. debrauit. nica
 Id tempus quod egimus nostrum esse desijt. 10

DE MORTE.

Quicquid etatis nostre retro est mors tenet. ep. 1.
 Egregia res est mortem condiscere. ep. 26.
 Hominis tota vita nihil aliud quam ad mortem iter est Ad polyb 30

Ep. 26 Incertū est quo te loco mors expectet, itaq; tu illā omni loco expecta.

ep. 100 Cui nasci contigit; mori restat.

ep. 30 Non mortem timemus, sed cogitationem mortis.

ibi Mortem venientem nemo Silaris excipit; nisi qui se ad illā diu composuerat.

ep. 32 Non potest stare paratus ad mortem, qui modo incipit vivere.

3 ep. 36 Simente lapsi non timent mortem, turpissimum si eam liber-
tatem nobis ratio non prestat ad quam stultitia perducit.

deconsol. ad Non accepit tanquam novum nuntium mortem filij quia ea.

Polybium 30 sibi nuntiata dixit, ego cum genui tunc moriturum scivi

deromedijs Non defunctorum causa sed vivorum inuenta est sepultura.
fatus est viri.

DE LVCTV.

ep. 100. Quem admodum inceptoris rebus, ita et lachrymis aliquid sat est

Ad Alb. 16. Non potest animum pie dolentem a sollicitudine auortere nisi
aut ratio, aut ratio, aut honesta occupatio.

ibidem. Minus molestiarum habet funus tacitum.

deconsolac. ad Fluant lachryme sed eadem desinant; trahantur ex imo-

Polybium c. 37 pectore gemitus, sed ijdem finiatur.

14 epist. 108. Malus miles est, qui Imperatorem gemens sequitur.

DE ANIMO

ep. 31 Quid aliud voces animum quam Deū. in huius corp. hospitem?

ep. 8 Cogita, inte preter animum nihil esse mirabile.

ep. 10 Quicquid facies, cito redi a corpore ad animum.

ep. 39 Animus ad deum tendit; memor originis suae.

ep. 98. Valentior omni fortuna animus est

1^a contrari 2 Humanus animus agilis est, et promptus ad motus.

2^a de ira 13 Quodcumque sibi imperavit animus obtinuit

ep. 72 Animus noster aliquando Rex est; aliquando Tyrannus.

ep. 125. Difficilis humani animi coniectura est.

CAPVT. III.

DE PHILOSOPHIA.

ep. 14. Philosophia modeste, tranquileque tractanda

Non philosophia verba; sed opera tractanda sunt.

cp. 24.

Quid turpius philosophia captante clamores.

cp. 53

Sic ad philosophiam etiam sine viatico peruenire.

cp. 17

Quid ita: ut eam consequamur diuini non est opus

La philosophia vis est, ut non solum studentes sed etiam conuersantes uiuet.

cp. 29

DE SAPIENTIA

Quid est sapientia: idem velle, et idem nolle.

cp. 20

Sapientia altius sedet; animorum magistra est.

cp. 91

Sapientia nihil aliud est quam humani generis pedagogus

cp. 86

Artes seruiunt vite, sapientia imperat.

Sapiens bonorum rector est, malorum victor.

cp. 86

Solus sapiens scit reficere gratiam solus scit amare solus amicus est

cp. 82

Sapiens pulsari potest; capi non potest.

cp. 72

Sapienti quicquid datur, de suo datur.

7 debent 4

Apud sapientem sunt si ipsa honesta; apud vulgum simula-
cia et effigies rerum honestarum.

cp. 82.

Sapiens non mutat consilium omnibus his manentibus que
erat cum sumeret

4 debent 34

Sapienti nihil necesse est.

Sapientem nunquam penitentia subit.

cp. 9

Puto multos potuisse ad sapientiam peruenire, nisi putassent se
peruenisse.

4 debent 34

Non quicquid morale est, bonos mores facit.

cp. 122

Nisi ad regulam, praua non corriges.

cp. 11

Vitiosum est ubique quod nimium est.

1. de tranquill.

Acque peccat quod excedit, quam quod deficit.

2. debent. 16

Regula non quam formosa, sed quam recta sit quæeratur.

cp. 77

Nulla ætas vacabit a culpa

cp. 98.

Patria est ubique vixi

in proverb.

Nuntianti sibi male loquuntur dete respondit, nonde me loquan-
tur sed dese

de remed for
tuit

de romed. for. multoz. Malis displicere; laudari est

3 deim 16. Omnis indignatio in tormentum suum proficit.

de romed. for. Oculis irritamenta sunt vitiorum dulces scelerum.

ibidem. Dic ceco; multis cupiditatibus via incissa est.

in prouerb. Multis minatur qui uni facit iniuriam.

ibi. Iniuriarum remedium est obliuio.

DE EXEMPLIS.

ep. 75. Nullum nefas sine exemplo est. (id est sine exemplari nequam)

ep. 7. Mala exempla in eos redundant, qui faciunt.

ibi. Unum exemplar luxurię aut auaritię multū mali facit.

DE PERICVLIS.

de dū. pū. 4. Contemptum periculorum assiduitas periditandi facit.

1. de tranquill. 11. Sero animus ad periculorum patientiam post periculū imbruitur.

3 deim 4. Facilius est se acertamine abstinere, quam abducere.

1. de tranquill. 10. Necessitas fortiter ferre docet; consuetudo facile.

CAPVT. IV.

DE VIRTVTIBVS.

4. de benef. 24. Virtus et aliorum Scientia est, et sui.

ep. 91. Non dat natura virtutem.

1. de im. 4. Nunquam virtus vitio adiuuanda est.

de prouerb. dū. 4. Nunquam virtutis molle documentum est.

ep. 110. Omnibus inter se virtutibus amicitia est.

ep. 13. Multum adiicit sibi virtus lacessita.

4. de benef. 24. Virtus non recipit sordidum amatorem.

de consol. ad Alb. 13. cum semel animum virtus indurauit, vnde in vulne
rabilem prestat.

de pū. dū. 22. Marcet sine aduersario virtus.

ibidem 4. Auida est pericula virtus et quotēdat non quid parum sit cogitat.

Virtutibus vitia confinia sunt, et turpibus, recti similitudo est. ep. 121

DE HONESTO.

Omne honestum in arduo est.

Si vis onustum facere non honoribus adiciendum est sed cupiditatibus detrahendum.

Honesta placent suapte natura.

Omnia pro honesto patienda sunt.

Honesta rei nunquam molle nomen imponam.

Nihil est misericordia venale turpius.

DE BONO.

Quod bonum est, bonus facit.

Veri boni audivias tuta est.

Non est bonum quod incremento malum fit.

Non est bonitas pessimis esse meliorem.

Pars magna bonitatis est, velle fieri bonum.

Summum bonum est infragibilis animi rigor.

Verum natura non patitur ut bona bonis noceant.

Multa bona nostra nobis nocent.

Consumatur hominis bonum, si id adimplevit cui nascitur.

Exorari in perniciem rogantium, sua bonitas est.

Mortale est omne mortalium bonum.

DE MALO

Moriantur ante te vitia

Malus animis omnia in malum vertit.

Facilis in procluvia vitiorum decursus est.

Nemo vitia qua odit imitatur

Non coeret vitia qui prouocat

Turpe est castigare vitia ut imiteris.

Malum est excusare vitia, quam excutere.

2 de bonif. 18

2 p. 21

4 de unuf. 17

ep. 77

ep. 68

A contras 8

ep. 44

ep. 23

1. de ira 12

epist. 30

ep. 34

de unuf. 9

de unuf. 1

ep. 5

ep. 14

2 de unuf. 11

ep. 99

ep. 57

ep. 99

2 de ira 1

2 contra. 7

ibi.

ibidem.

epist. 117

- ep. 96 Nullum intrare manet vicium.
 ep. 57 Amibal armis vicit, vitijs victus est.
 op. ult. 10 Caue ergo, et diligenter attende ne cum homine malo loquaris.
 in prou. Pacem cum hominibus habebis: bellum cum vitijs.
 ep. 24. inf. Initium salutis est notitia peccati.
 ep. 11 Magna pars peccatorum tollitur si peccaturis ictus assillat.
 ep. 28 Qui peccavit se nescit, corripere non vult.
 2. deira 10. Non irascitur sapiens peccantibus; quia scit neminem nasci sapientem, sed fieri.

CAPVT. V.

DE PRVDENTIA.

- in prouerb. Discipulus est prioris posterior dies.
 ibidem. Quod tacitum esse vis nemini dixeris.
 epist. 102 Quam stultum est etatem disponere; nec malitiam quidam dominari.
 ep. 92 Cogitandum, non quicquid solet, sed quicquid potest fieri.
 ep. 100 Afflicto et magnum vulnus male ferenti paulis perforandum est
 de tranquill. 11 Magna pars hominum est, que nauigatura de tempestate non cogitat.
 2. deira 13 In quibusdam rebus satius est decipi quam diffidere
 de prou. 4 Quid quisque poscit, nisi tentando non didicit.
 3. de tranquill. 15 Nullum magnum ingenium sine mixtura demeritis fuit.
 2. de tranquill. 6 Male respondent coacta ingenia reluctantem naturam iocit labor est
 ibidem 15 Danda est remissio animis maiores actiones que surgent
 in contrariis. Ingenij lassitudo non minor est quam corporis; sed occultior.
 ibi 2 Multum prodest ad reatum quodam pudici animi propositum.
 ep. 96 Vita sine proposito vaga est.
 ep. 109 Multum ad rem pertinet quo proposito ad quam rem accedas
 Et quiescenti agendum; et agenti quiescendum.
 ep. 3. inf. inf. Ratio omnis honesti comes.
 4. de uenef. 10 In iucunda est penitende rei recordatio.
 de breuit. vite. 10 Nulli sapere casu obigit
 ep. 77 Tunc precipue ante, ipse recede; cum esse cogaris in turba.
 ep. 25

Fuge multitudinem, fuge paucitatem, fuge etiam unum. ep. 10
Quis Sabet, nihil perdidit. epist. 12. Temeritas est damnare qd. nescias. ep. 92
Sunt; homines plus in alieno negotio videre quam in suo ep. 19a
Sententiam semper unius sequi, non vitis est, sed factionis ep. 100
Clamo mihi ipse, numera annos tuos et pudeuit eadem velle quae devota vocata 30
volueras puer. epist. 27.
Cum sis versare quidem meliorem facturi sunt, illos admite ep. 7
quos tu poteris facere meliores.
Nulli ad aliena respicienti sua placent. 3 de ira 10
Innumerabiles sunt qui urbes qui populos habere in pro- 3 pp. m. natur. in
fate, paucissimi quise. profetione.
Plurimum malum credulitas facit 2 de ira 23
Sua quemque credulitas decipit. decipit de consolat. ad Polyb. 29
Utrumque vitium est, omnibus credere et nulli. epist. 3 circat
Stulto nulla re opus est, nulla re scit uti, sed omnibus eget ep. 9
Stultitia semper incipit vivere. ep. 130
Spes est ultimum adversarum rerum solatium. 5 corruer. 1
Spem metus sequitur. epist. 5
Desines timere sis sperare desieris. ibi.

CAPVT. VI.

DE TEMPERANTIA.

Temperantia voluptatibus imperat, alias abigit, alias disper- ep. 94
sat, et ad sanum modum redigit, nec unquam ad illas prop-
ter ipsas venit.
Quicquid virtute erat partum, intemperantia corrumpit. ep. 15
Perseueramus in vanis, ne videamur capisse sine causa. 3 de ira 94
Non est leuitas a cognita et damnato errore recedere. 1 de uenef. 4
Consuetudo rebus affert constantiam. 1 de tranquill. 1

- C
- epist 35 Ante omnia Sive cum ut conles tibi
 & debent 38 Non est turpe cum remutare consilium.
 ep. 22 Turpe est cedere oneri luctare cum officio quod semel recepisti.
 ep. 73 Concordia parvae res crescunt discordia magne dilabuntur
 ep. 76 Concordet sermo cum vita.
 ep. 5 Finis cupiditatum etiam ad timoris remedia proficit
 ep. 109 Tantis est ambitionis furor; ut nemo tibi potest videatur
 Si aliquis ante refuerit

DE VERITATE.

- ep. 64 Assuesce dicere verum et audire.
 ep. 103 Veritas una vis una facies est
 2 de ira 29 Magis veritas elucet quo seipius, ad manum venit
 2 de ira 22 Veritatem dies aperit (Sine Tertuliano) veritas temporis.
 Oct. lib. de
 anima. Filia dicitur et Naturae soror.
 ep. 50 Veritatis simplex oratio est
 1 de elem. 1 Filia cito in naturam suam recidunt.
 ep. 103 Nunquam falsis constantia est.
 ep. 106 Qui rem non tacuerit, non tacebit, auctorem sic quod mo-
 do secretum erat rumor est.
 improu. Nimis altercando veritas amittitur.

DE ADVLATIONE.

- 2 de elem. 2 Maluimus veris offendere; quam placere adulando
 2 de ira 28 Sape adulatio dum blanditur offendit.
 Laertii lib. 6. Rogatus Diogenes quae perniciosissime morderet bellua exse-
 apud senec. ris (inquit) obprobretor ex ciuicibus adulator.

DE IRA.

- 2 de ira 24. Multo breuius est furere in ira
 ep. 18 Ingentis ire exitus furor est.
 2 de ira 34 Nullus affectus est in quem ira non dominetur

Causa iracundie opinio iniurie est
Iram saepe misericordia retro agit
Nulum est animal tam horrendum tamq[ue] pernitiosum natura, ut non appareat in illo (si ira inuasit) noue feritatis accessio Ira brevis insania est.
Nemo irascendo fit fortior nisi qui fortis sine ira non fuisset
Magna pars hominum non peccatis irascitur sed peccantibus
Nullus affectus vindicandi cupidior est, quam ira.
Cur musca parum curiose fugata nos in rabiem agit.
Maximum remedium est ire mora.

ibi 26
1. de ira 16
1. de ira 1
ibidem 13
2. de ira 28.
1. de ira 12
2. de ira 29
ibi. 28

Ira, cupiditas reponendi doloris est.
Nulla res magis iracundiam alit quam luxuria
Cum Celsio oratore iracundo discipulus canabat, qui ut iram effugeret optimum iudicauit ei in omnibus assentiri.
Non tulit calius assentientem et exclamauit. Dica aliquid contra ut duo simus.
Cyrus studio iratus fuit.

1. de ira 3
2. de ira 26
3. de ira 6
ibi. 12

DE CRVDELITATE.

Crudelitas est atrocitas animi in exigendis penis.
Truces animos misericors natura debilitat.
Ad nocendum potentes sumus.
Nunquam subtilit lassacruelitas in manuum ferarum modo que plusquam exigit famem mordent.
Tam omnibus ignoscere crudelitas est quam nulla.

2. de cleme 4
1. contra 4
1. de ira 3
epist. 93.
1. de cleme. 2

DE ODIS.

Impe est odire quem laudes.
Nil est iniquius quam aliquem paterni odij heredem fieri.
Rogantibus pestifera largiri blandum, et affabile odium est
Non est prudentis errantes odire, alioquin ipse sibi odio erit.

3. de ira. 29
2. de ira 34
2. de benef. 14
1. de ira 14

DE INVIDIA.

3 debenef. 3 Inuidere quarentis et meli est.

ibi. Nemo potest et inuidere, et gratias agere.

Ad Polyb. 24. Edax et inimica semper alienis processibus imbidia

1 controu. 4 Periculosa res inuidia est.

deconsol. ad Nulla re maior inuidia fortuna fit, quam egro animo.

Mem. 6 in pro. Sinom inuideas maior eris nam qui inuidet minor est.

ibidem. Quanta sunt felicitum gaudia, tot sunt inuidorum gemitus.

DE CLEMENCIA.

2 dedem. 3 Clementia temperantia animi in potestate soliscendi

ibidem. Est lenitas superioris aduersus inferiorem in constituendis penis

ibi. Clementia fletit recircuid, quod merito constitui possit

epit. 46 Clementia alieno sanguini tanquam suo parit

1 dedem. 3 Nullum clementia magis quam Regem aut Principem decet

3 deira 27 Mansuete in mansueta tractanda sunt.

in pro. Difficilem Sabere oportet aurem ad crimina.

DE LUXURIA ET LIBIDINE.

7 controu. 3 Desunt luxuria multa, auaritia omnia.

ep. 9 Delicatas res desiderare, luxuria est.

ep. 52 Effeminat animos amenitas.

debreuit. vire. 6 In venerem ac liuidinem prouictarum in honesta lares est.

ibi. Nulli enim turpius occupatisunt.

DE FRUGALITATE.

depaup. 14 Frugalitas paupertas voluntaria est

ep. 17 Non potest Studium salutare fieri, sine frugalitatis cura.

ep. 5 Frugalitatem exigit Philosophia, non penam.

ep. 72 Luxurioso frugalitas pena est, pigro supplicij loco labor.

Ad alb. c. 11. Necessarijs rebus exilia sufficiunt, superuacuis ne Regna quidem

DE EBRIETATE.

ep. 84 Omne vitium ebrietas et incendit, et detegit.

Ebrietas vnius Sore hilarem insaniam longi temporis tadio pensat. ep 60
Ebrío secaetum sermonen nemo comittat. ep 84
Nemo tam Vini capax, quin vinctura dolio. ibi.
Fullius Cymber dicere solebat. Ego quem quam feram qui vinum fe. ibi.
re non posum.
Ebrius habitus furor non est minor, sed breuior. ibidem.

DE AVARITIA.

Auarus animus nullo Satiatur lucro. ep. 95
Tam deest avaro quod Saut, quam quod non Saut. 7 contru. 3
Nulla auaritia sine pena est quamuis satis sit ipsa penam. ep. 116
Negandi causa nunquam avaro deficit in prou.
Non patitur auiditas quem quam esse gratum. 2. debent. 27

DE HONESTA VERECUNDIA.

Verecundia bonum in adolescentis signum. ep. 10
Plures pudore pecandi, quam bona voluntate prohibitis abstinere. ep. 74
Nunquam me in bonare mali pudebit auctoris. 1. detrangit
De pre Sensus pudor amittitur. 7. debent. 24
Pudor ubi abiit redire nescit. in prou.
Nutriendus est pudor, quia quandiu inanima durauerit aliquis ep. 25
erit boni spei locus.
Turpia nescis paulatim enim pudor per verba decutitur. in prou.

DE SVPERFLVIS.

Corpori tantum indulge quantum boni valetudini satis est. ep. 4
Admanum est, quod sat est. ep. 4
Quod nature satis est, homini non est. ep. 120
Satis mihi pauci, satis vnus, satis nullus. ep. 7
Magnum alter alteri theatrum sumus. ibi.
Nunquam parum est, quod satis est, nunquam multum est quod ep. 120
satis non est.

CAPVT. VII.

DE FORTITVDINE.

2 debenef. 2. Fortitudo est virtus pericula iusta contemnerens.

ep. 68 Fortitudinis, patientia, perpassio, et tolerantia, rami sunt.
dequid. diu. 2 Non quid sed quemadmodum feras interest.

ep. 63 Contemnere omnia quis potest, habere omnia non potest
dequid. diu. 4 Contemptum periculorum assiduitas periclitandi dabit

in prou. Si vis beatus esse cogita Soc primum, contemnere, et contemni.

ep. 109 Unus est Suius vite fluctuantis portus euentum contemnere

2 debenef. 17 Intolerabilis res est, poscere nummos, et contemnere.

ep. 1 Minus est crastino pendens si hodie manu inieceris.

ep. 12 Crastinum si adijecerit Deus, leti accipiamus.

3 contrai. in Diligentia maximum etiam mediocri ingenij subsidium

proem. 7. Non est magnus animus quem in curuat iniuria.

ep. 39 Magni animi est magna contemnere mediocria malle quam mi-
nima.

3. deira 25. Proprium est magnitudinis vere non sentire porcusum.

DE CALAMITATE.

dequid. diu. 5 Calimitas virtutis occasio est.

ibi. Calamitates tenoresq; mortalium sub iugum mittere propri-
um magni viri est.

in prou. Miserum est ab illo ledi, de quo non possis queri.

ibi. Legem nocens veretur; fortunam innocens.

DE DOLORE.

ep. 30. Nullus dolor longus est, qui magnus est.

ep. 24. Dolor levis est, si ferre possum; brevis si ferre non possum.

1. de tranquill. Dolori tantum des quantum poscit.

te. 14. Dolor decrescit ubi quo crescat non habet.

in prou. Nemo duraret si rerum aduersarum eandem vim assiduitas
1. de tranquill. v. 10. Saberet quam primus ictus.

6 contra. 6 Verba dolor parum considerat.

de cons. ad Polyb. Nichil est difficilius quam magno dolori paria verba reperiri.

22. ep. 99 Plus dolet quam necesse est, qui ante dolet quam necesse sit.

ep. 6 a. Inuictoratus dolor deidetur aut enim simulatus, aut stultus est.
DE LABORE.

ep. 31 Labor bonum est; quid ergo bonum est? laboris contemptio.

id. in quill. 6 Reluctante natura irritus labor est.

ep. 22. Non est vir fortis, et strenuus qui laborem fugit

controv. 4 Sepe quos labor roborauerat desidia consumpsit

ep. 106. Nocens Sabuit aliquando latendi fortunam; nunquam fiduciam.

id. in quill. 4 Agilia sunt membra cursoribus, agricolis manus trite.

id. in quill. 1 Turpissima est iactura quae pro negligentiam fit.

ep. 3. Otium sine litteris mors est, et Sominis sepultura.

ep. 1 omnia aliena sunt, tempus tantum nostrum est.

id. Otiosus non sibi vivit, sed (quod turpissimum est) ventriet
fornio.

ep. 109. Nondedit nobis natura tempus ut aliquid ex eo vacet.

idem. Emittit otium vires, sicut erugo ferrum.

idem. Pax immota torpet, ignem agitata restituit.

Nil aque amarum quam pendere.

ep. 69. Gloriarum otio iners ambitio est.

DE TIMORE.

ep. 5 Timoris tormentum memoria reducit providentia anticipat.

ep. 31 Non est viri timere sudorem.

id. in quill. 11 Vanis vana terroris sunt.

id. in quill. 11 Stultum est timere quod vitare non possis.

id. in quill. 11 periculosius est timere, quam despicere.

idem. Multos timere debet quem multi timent.

id. in quill. 16. Nullum tam arctum est iugum quod non minus ledat du-
centem quam repugnantem.

DE METU.

id. in quill. 17 Metus nullus ingrato.

Multas fortuna liberat pena; metu meminim.

CAPVT. VIII.

DE IVSTITIA.

4 controu. 7. Omnia Sonesta opera voluntas inchoat; occasio perficit.

7 controu. 1. Magnum est presidium in periculis innocentia.

ep. 95. Duces plurimum nobis animo dant fides veri, et fiducia.

1. controu. 1. Iniquum est collapsis manum non porrigere.

1. controu. 6. Beneficiū est quod iudicio datur; non quod furore aut morbo.

3 debenef. 19. Beneficiū est quod quis dedit cum illi liceret et non dare.

6 debenef. 41. Beneficiū commune vinculum est, et. inter se duos alligat.

5 debenef. 19. Beneficiū nunquam datur nisi a volente.

7 controu. 7. Non est beneficiū a scelere abstinere.

2 debenef. 34. Beneficiū qui dat vult grate excipere.

3 debenef. 14. Turpissima vox in beneficio Redde.

2. debenef. 14. Beneficiū sacratissimum ius; ex quo amicitia aritur.

2 controu. 2. Non est beneficiū sed officium facere quod debeas.

1 debenef. 1. Demus beneficia; non feneremus.

ep. 48. Quisquis tutam agere vitam vult quantumplurimū potest.
viscata beneficia deuitet.

3 debenef. 15. Qui beneficiū accipit; magis accipit quo magis eo indiget.

2 debenef. 11. Qui dedit beneficiū taceat; narret qui accipit.

1 debenef. 1. Non turpius est inficiari, quam recipere beneficiū.

2 debenef. 2. Beneficiū sero dedit qui roganti dedit.

ibi: 1. Nulla res charius constat, quam quæ precibus comparata est.
(Apulcius addit) non enim leui mercede emit qui precatur
aut paruum pretij accipit qui rogatur.

1 debenef. 4. Beneficij beneficia vin debemus

ibi: 2. Beneficia malim non recipere quam non dare.

ibi: 16. Beneficiū memoriā senescere non debet.

3 debenef. 17. Gratum hominem semper beneficiū delebat; ingratiū semel.

in prou. Bis est gratum si id quod opus est vltro offeras.

ibi: Beneficiū accipere, libertatem vendere est.

- libi. Beneficium dando accipit quid digno dedit.
libi. Beneficium sepedare, est docere reddere.
libi. Beneficia quise dedisse dicit petit.
libi. Beneficium quidare nescit, iniuste petit.

DE INGRATITVDINE.

- benef. 1 Ingratissimus omnium qui oblitus est ingratus qui non reddit.
benef. 4 Ingratus est, quisquis metu gratus est.
intrau. 7 Apperet ingratum esse qui nefatetur quidem accepisse beneficium
benef. 23 Ingratus est, qui remotis arbitris agit gracias.
benef. 1 Inter plurima, maxima que, vitia nullum frequentius quam
ingrati animi, Unde Socr qui non elegimus dignos.
libi. Semina in solum effectum, et sterilem spargimus.

DE REBUS EXTERNIS.

- ep. 80 Gloria umbra virtutis est.
benef. 17 Non est gloriosa res gratum esse; nisi tutum est ingrati fuisse.
ep. 103. Fama non est vnius sermo, nec infamia vnius mala existimatio.
benef. 14 Male agit, qui fame, non conscientie gratus est.
ep. 35 Quid letaris quod ab hominibus laudaris quos non potes ipse laudare.
ep. 83 Confragosa infatigium dignitas via est.
intrau. Nullum putaueris esse locum sine teste.

DE AMICITIA.

- ep. 35 Amicitia semper prodest, amor etiam, aliquando nocet.
ep. 3 Post amicitiam credendum, ante amicitiam iudicandum.
intrau. Nulla pusilla domus qua multos recipit amicos.
ep. 34. Qui amicus est amat, qui amat non utiqz amicus est.
benef. 12 Quicquid amicus habet, commune est nobis.
benef. 34. In pedore amicus non in atrio quaeritur.
ep. 9. Lucundius est amicum facere, quam lauere.
libi. Amici fugiunt ubi probantur.
intrau. 6. Magnus est amor qui ex misericordia venit.
benef. 24. Non recipit sordidum virtus amatorem.

1. de tranquill. 1. Tam bonorum, quam malorum longa combersatio amore inducit
 3. de ira 7. Sumuntur a conuersantibus mores
 Nullius boni sine socio iucunda posesio est.
 ep. 67. Dui cogita anti in amicitia aliquis recipiendus sit
 ep. 5. Cum amico omnes cogitationes tuas misce fidelem reputaueris facis
 ibi. Amicitiam est pretiosissimum genus diuitiarum.
 ibi. Est quidem beneficiorum Santissimum ius ex quo amicitia oritur.
 2. de benef. 18.

DE DIVITIIS.

- ep. 14. Is maxime diuitijs fruitor qui minime diuitijs indiget.
 ibi. Qui eget diuitijs timet procellis.
 ep. 20. Magnus est ille qui inditijs pauper est sed securior qui caret.
 ep. 63. Breuissima ad diuitias percontentum via est.
 ep. 20. Multum est non corrumpit diuitiarum contubernio
 ep. 116. Maiori tormento pecunia possidetur, quam queritur.

DE PAUPERTATE.

- ep. 2. Illa non est paupertas si leta non est.
 ibi. Multis eget qui multa habet.
 ep. 17. Si vis vacare animo ut pauper sis oportet.
 de puid. diu. 4. Nemo tam pauper uiuit, quam natus est.
 ep. 20. Ob hoc unum amanda est paupertas quod aquis amari ostendit
 ibi. Quod diuitijs non potes scire, paupertate scies.
 ep. 14. Etiam in obressa via pauperi pax est.
 2. controu. 1. Non venenum pauperes timent non seredes.
 ep. 124. Paupertas malum non est, nisi repugnanti.
 de reud. fortui. Non in paupertate vitium est, sed in paupere
 ep. 2. Non qui parum habet, sed qui plus cupit pauper est.

DE CONSOLATIONE.

3. de ira 16. Unum est leuamen malorum ingentium. Pati.
 1. de tranquill. 10. Nil tam acerbum est, in quo non aquis animus solatium inueniat.
 de puid. diu. 7. Grande solatium est, cum vniuerso rapit.
 de cons. ad p. 18. Beatior est cui fortuna superbaeua est, quam cui parata
 28.

CA PVT. I X.

DE ARTIBVS LIBERALIBVS.

31. Quid est bonum? rerum scientia, quid malum? earum imperitia.
97. Unus dies hominum eruditiorum plus patet, quam imperiti legissimaetas.
66. Omnis ars imitatio est natura.
29. Nulli missi audituro dicendum.
109. Nichil proderit de precepta nisi prius amoueris Absistentia.
- Idem docenti, et discenti debet esse propositum; ut ille prodesse velit, sic proficere.
29. Semper discendum est.
77. Tam diu discendum est, quam diu nescias et (si pro uerbo credimus) quam diu uiuas.
7. Homines dum decent discunt.
36. Nolum discere quicquam didicerunt.
53. Apud Pythagoram discipulis quinque annis tacendum erat.
90. inf. Stude non ut plus scias sed ut melius.
15. Non semper imminendum libro, aut pugillaribus dandum aliquid interbalum animo.
45. Non refert quam multos, sed quam bonos habeas libros.
2. Diltrahit animum librorum, multitudo.
109. Onerat discentem turba non dilruit.
61. Multo satius est paucis te autoribus tradere quam exare per multos.
61. Viciusum est ubique quod nimium est.
109. Non est quod mireris ex eadem materia suis quemque studiis apta colligere, in eodem prato bos herbam querit canis leporem, ciconia lacertum.
88. Liberalia studia dicta sunt quia homine libero digna.
109. Pars eloquentie est eloquentiam abscondere.
89. Liberales artes non perducunt animum ad virtutem sed expediunt.

- ep. 96 Grammaticus non erubescit solecismum si sciens facit erubescit
si nesciens.
- ep. 24 Turpe est aliud loqui, aliud sentire; quanto turpius aliud scribere
aliud sentire.
- ep. 89. Didimus Grammaticus quatuor millia librorum scripsit
1. intro & in
proemio. Quorum cumq; stilus est velox tardior memoria est.
- ep. 30 Vereri debeo ne tam longas epistolas prius quam mortem oderis
- ep. 60 Quomodo finem vite imponere poterit quiescitola non potest
- ep. 93. Notat eloquentia si non rerum cupiditatem facit sed sui.
3. contrau. in
prim. Non minus deuito Superuacua dicere quam contraria.
- ep. 90. Incredibile est quam facile etiam magnos viros dulcedo ora-
tionis abducatur a vero.
- ep. 20. Tardi loquum te esse iubeo.

C A P V T. X.

DE REBUS PHISICIS.

- ep. 90 Facilius per partes incognitionem totius adducimur.
- ibi Idem critium habet nulla quod nimia diuisio.
- ep. 124 Initia impotestate nostra sunt, de euentu fortuna iudicat
- ep. 122. Sine consilio fit quicquid natura precipit.
- m. Naturale est magis noua quam magna imitari.
7. pp. natur. 1. Natura nobis semina scientie dedit scientiam non dedit
- ep. 121. Fortuna vitrea est, tunc splendet, cum frangitur.
- improu. In mores fortuna ius non habet,
- ep. 36. Habet etiam mala fortuna leuitatem.
- ep. 13. Nulli fortuna tam dedita est vt multa tentanti ubiq; respondeat
3. de ira. 6. Quod non dedit fortuna non eripit
- ep. 60. Nullus contra fortunam in expugnabilis murus est.
- ep. 75. Neminem eo fortuna prouexit vt non tantum illiminaretur
- ep. 2. quantum promississet.
- ibi. Nullum magnum malum quod eternum est.
- Imprudentium fiducia est fortunam sibi spondere.

Omne quod fortuito euenit instabile est.
 Optima vltimi conditio est.
 Loca grauia etiam firmissimam valetudinem tentant.
 Nusquam est qui vltique est.
 Ex multis inanibus nihil impleri potest.
 Angustissimum habet dies girum.
 Vox habet quod dies perdidit.
 Non exiguum temporis habemus, sed multum perdimus.
 Sol spectatorem nisi cum deficit non habet.
 Minuta lumina claritas solis obscurat.
 Homines amplius oculis quam auribus credunt.
 Spectiosa et magna visentibus cum ad pondus reuocatas sunt
 fallunt.
 Turpis qui alto sole semisomnis iacet, cuius vigilia medio die incipit.
 Nemo nostrum idem est in senectute qui fuit iuuenis.

debreuit vitz

17.

ep. 80.

ep. 28.

ep. 2.

ep. 38.

ep. 12.

lbi.

6. breuit. vitz 1.

7. natur. pp. 1.

ep. 67.

ep. 6.

ep. 67.

ep. 223.

ep. 59.

CAPVT. XI.

DE RE MEDICA.

Non sani esse tantum volumus; sed sanare.
 Mali medici est desperare nec curet.
 Fastidientis Stomachi est multa degustare.
 Causa multis moriendi fuit morbum suum nosse.
 Nullam habem spem salutis aeger, quem ad intemperantiam
 medicus sortatur.
 Copia ciborum subtilitas animi impeditur
 Crudelium medicum intemperans aeger facit
 Sunt quidam quibus in omni vitio mel amarum videtur.
 Nihil magis aegris prodest, quam ab eis curari a quo volunt.
 Remedia non prosunt, nisi iam morientur
 In morbis nihil est magis periculosum vel perniciosum quam im
 matura medicina.

3. denat. 39.

1. de dem. 17.

ep. 2.

debreuit. negr.

ep. 124.

ep. 25.

in pros.

ep. 110.

4. contrum. 5.

ep. 40.

ad Al. 1.

- ep. 2 Nihil aequè sanitatem impedit quàm remediòrum caetera mutatio
 2 de benef. 2 Aequatè tempèstive data remediij locum obtinet.
 ep. 29. Graviter affectis sanitatid loco est bona remissio.
 lbi. In ipsa desperatione extrema Remedia tentanda
 6. controu. 7 Quadam remedia graviora ipsis periculis sunt.
 1 de ira. 12 Aliquando venenum ex inopinato profuit.
 ep. 17 Nihil differt utrum aegrum in ligneo lecto aut in aures collo-
 ces; quocumq; illum transulleris morbum suu secum transferet
 1 de ira 16 Cum vulnus sanatum est, etiam cicatrix manet.
 1 de tranquill. Aliquando veltatio iterq; et mutata regio vigorum dabitur.
 vic. 15.

CAPVT. XII.

DE HISTORIA ANIMALIVM.

- 2 de ira 11. Elephantes porcina vox tenet.
 ep. 16. Taurus paucissimorum iugum pascuis impletur una
 Silva Elephantibus pluribus sufficit; Somo et terra pascitur
 et mare. ^{per nunt indicantur fugat.}
 ep. 36 Tigres, leonesq; nunquam feritatem exuunt aliquando
 Submittunt et cum minime expectaueris exasperatur toruitas
 mitigata.
 epi. 41. Non fatiunt equum meliorem aurei freni.
 3 de ira 16 Laqueos fera dum ialtat adstringit
 de remed. fortu Quibus dam canibus in natum est, ut non proferitate, sed pro-
 uoz. consuetudine latrent.
 ep. 96. Amico agro aliquis assidet: probamus. At hoc si hereditatis
 causa facit vultur est cadaver expectat.
 3. natur. m. 19 Anguille grauis sunt cibis obignauiam.
 ep. 95. Aues etiam inanis funde sonus terreat
 2 de ira 16 Columbam fuga adiuvat accipitrem impetus

26. Aves viscum dum excutiant plumis omnibus illiniunt

27. Venenam quid serpentes in alienam pernitiem pro-
ferunt sine sua continent.

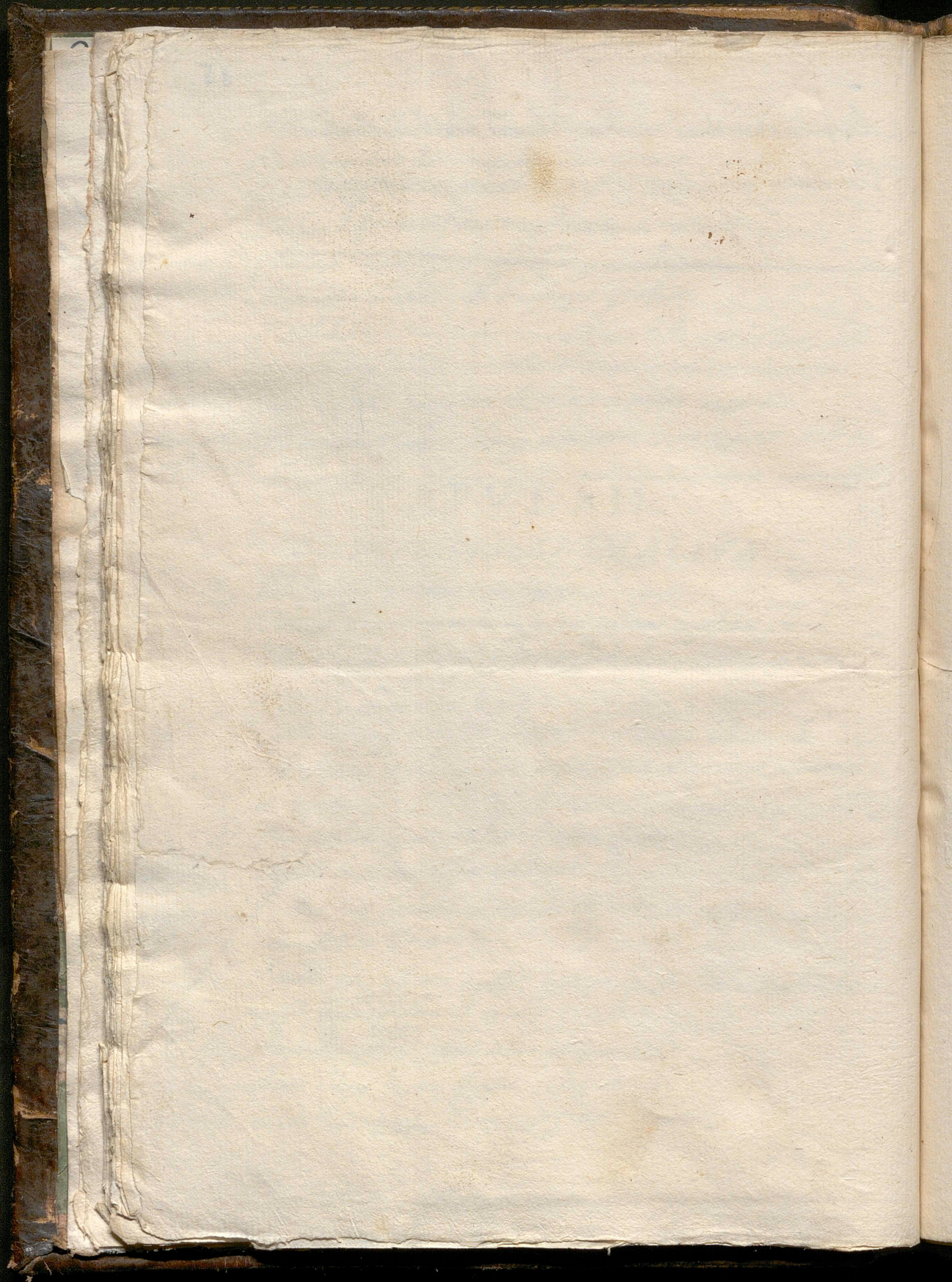
[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, possibly Latin or Greek, covering the top half of the page.]

CAPVT. XII.

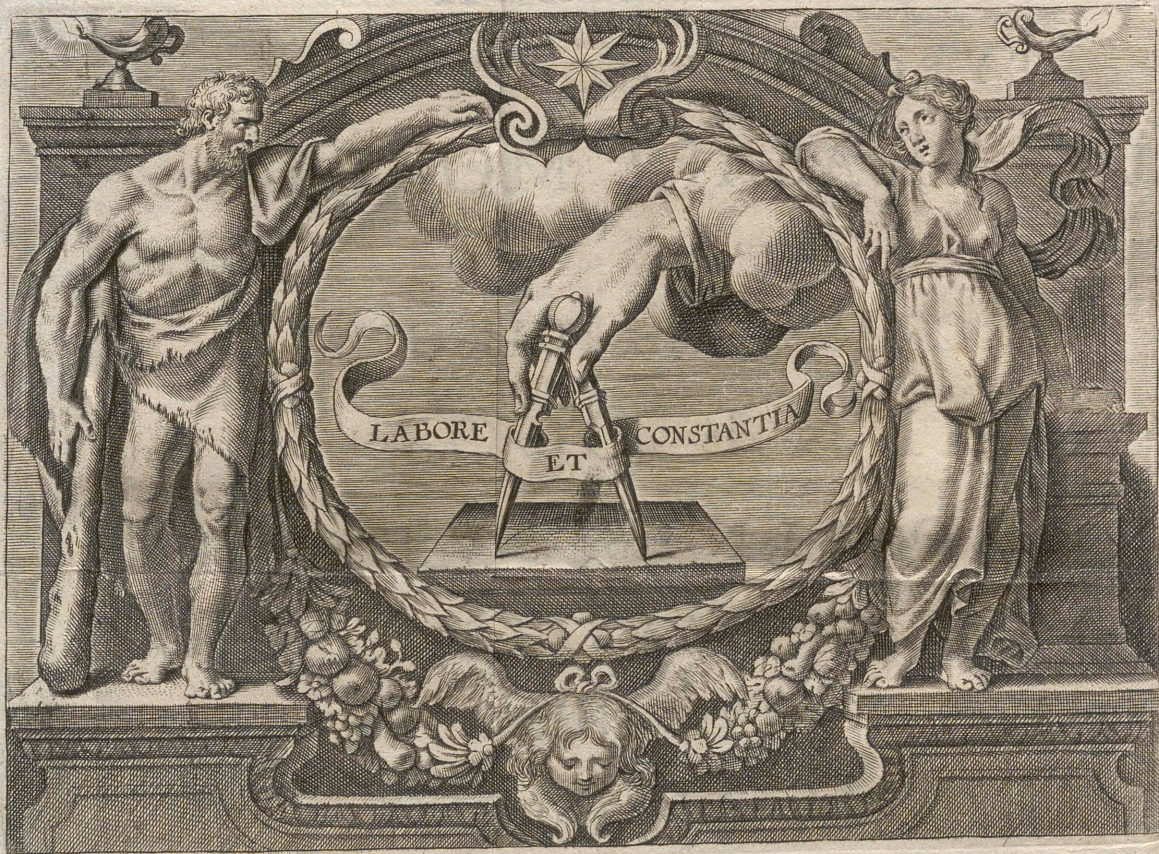
DE HISTORIA ANIMALIVM.

[Faint, mostly illegible handwritten text in a historical script, covering the bottom half of the page, following the section header.]

ACROAMATA
 NUPTIALIA
 TYPOGRAPHO REGIO
 BALTHASARI MORETO
 ET
 LECTISSIMÆ VIRGINI
 ANNÆ GOOS,
 DOMINIS SVIS,
 PECTUS SUSPICIO
 MATRIMONIUM INEVNTIBVS,
 OFFICINA PLANTINIANA
 DEBITI OBSEQUII LAGO
 GRATVLAVNDA PANGERAT
 ANTVERPIÆ
 XAL AVG. M DC. XLV.

ACROAMATA
NUPTIALIA
TYPOGRAPHO REGIO
BALTHASARI MORETO
ET
LECTISSIMÆ VIRGINI
ANNÆ GOOS,
DOMINIS SVIS,
FELICI AVSPICIO
MATRIMONIUM INEVNTIBVS,
OFFICINA PLANTINIANA
DEBITI OBSEQVII ERGO
GRATVLAVNDA PANGEBAT
ANTVERPIÆ
X. KAL. AVG. M. DC. XLV.

FAVSTIS NVPTIIS
BALTHASARIS ET ANNÆ
EORVMQVE POSTERITATI
VOTVM ET OMEN.

ONNVBIO cū sunt LABOR &
CONSTANTIA iuncti,
Quos tam auspicatæ nuptiæ fœ-
tus dabunt?

Nempe dedere dabuntque perenni germine
longa

Post sæculorum spatia victuros libros.

BALTHASAR, ANNA, quibus LABOR
& CONSTANTIA parent,

Victura vobis omine hinc pariter bono
Succrescat soboles etiam post fata superstes,
Quam fama celebret. An Libri? Imò Liberi.

PROSOPOPOEIA
 OFFICINÆ PLANTINIANÆ
 AD DOMINVM SVVM
 BALTHASAREM MORETVM
 SPONSVM.

NON MIHI SI LINGVÆ
 CENTVM SINT,
 ORAQVE CENTVM,
 FERREA VOX, IMO VOX AVREA,
 IMO TOT VOCES QVOT PRÆLA,
 VEL CENTVM PRÆLIS IMPRESSERO,
 VEL CENTVM LINGVIS EXPRESSERO,
 VEL TOT ORIBVS PROCLAMAUERO,
 VEL TOT VOCIBVS EXPOSVERO
 DEBITVM TIBI AFFECTVM MEVM,
 ARTIS TYPOGRAPHICÆ COLVMEN
 MORETE.

NAM

5

NAM QVOD PLANTINIANI
NOMINIS DECVS
HODIEQVE SVSTINEAM,
DEBEO TIBI.

QVOD IN MORETIS ETIAMNVN
FLOREAM VIGEAMQVE,
DEBEO TIBI.

QVOD IPSIVS SOLIS CVRSVM
LIBRIS ASSEQVAR MEIS,
DEBEO TIBI.

*Quare vos omnia prala mea, sub quibus tot Vo-
lumina linguaꝝ sudauerunt, sudate vos modo, & lin-
guis diuersissimis unum eundemꝝ erga Herum ve-
strum affectum explicate: quodꝝ earum singula singulare
umquam vel cecinere vel habuere, id vniuersim nu-
ptiis istis liberisꝝ vouete, festāꝝ latitiā applaudite.*

PRÆLVM HEBRAICVM
LINGVÆ SANCTÆ

EP SALMO CXXVII.
MATRIMONIO ISTI
OPTATISQVE LIBERIS
SANCTITATEM
SANCTAMQVE FOECVNDITATEM
OMINATVR AC VOVET.

יֵר הַמַּעְלוֹרֶת אֲשֶׁרִי כָל-יֵרֵא יְהוּדָה
הַהֵלֶךְ בְּדַרְכָּיו:

יָבִיעַ בְּפִיךָ בִּי תֹאכַל אֲשֶׁרִיךָ וְטוֹב לָךְ:

אֲשֶׁתְּךָ כִּגְפֹן פְּרִיָּהּ בִּירְכָתִי בֵּיתְךָ בְּנִיךָ כִּשְׁתָּלִי זֵיתִים

סָבִיב לְשַׁלְחָנְךָ:

הִנֵּה בִּי-בֶן יִבְרַךְ גִּבּוֹר יֵרֵא יְהוּדָה:

יִבְרַכְךָ יְהוּדָה מִצִּיּוֹן וְרֵאשָׁה בְּטוֹב יְרוּשָׁלַם כָּל יְמֵי

חַיֶּיךָ:

וְרֵאשָׁה בָּנִים לְבְנֶיךָ שְׁלוֹם עַל-יִשְׂרָאֵל:

POETICA PARAPHRASIS

PSALMI CXXVII.

*Beati omnes qui timent Dominum, &c. Vxor tua sicut
vitis abundans, &c. Filij tui sicut nouella oliuarum, &c.*

ELICES, ter & ampliùs beati,
Quos Dìus Timor aureis catenis
Molli compede quos timor coërcet;
Imò & compede liberâ ligatos
Recto quos docet ambulare calle,
Solo Numinis ambulare calle.
Istis si pedibusque gressibusque
Palmas iunxeris actuumque nisus,
Fructus de manuum pio labore
Gustu percipies suauiore:
Atque vxor tua vitis vt redundans
Ampli per laris intimos recessus,
Ceu musti ambrosiâ merique dulcis
Hæc conuiuia condiet sapore.
Quin & filioli, suaue germen,
Vt fœtus oleæ virentis, almâ
Mensæ circuitum tegent coronâ.
Talis prosperitas Dei timentem
Laudantisque Deum beabit ædes.
Ex Sion Dominus benignus omni
Te dextræ cumulet suæ fauore:
Et spectes bona cuncta, fausta cuncta
Diuinæ Solymæ omnibus diebus:
Natos insuper, alteramque cernas
Natorum sobolem, alteramque rursus
Felix progeniem senex, amicam
Et pacem omnibus Israëlis aruis,
Pacem quæ superis perennat aruis.

ΤΟ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ
 ΤΩ, ΒΑΛΘΑΣΑΡΙ ΜΩΡΗΤΩ,
 ΤΩΝ ΜΟΥΣΩΝ ΑΡΧΗΓΩ,
 ΝΥΜΦΑΓΩΓΟΥΝΤΙ ΣΥΓΧΑΙΡΕΙ:
 ΑΜΑ ΚΑΙ
 ΠΑΤΡΙΑΖΟΝΤΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΤΟΥΣ,
 ΚΑΝ ΑΛΗΘΙΝΗ ΣΟΦΙΑ,
 ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΕΞΑΙΡΕΤΟΥΣ.

ΡΓΟΛΙΚΗ, δὴ θεασεσίων θει κῆδ' Ἀχάϊων,
 ἔννεπε ΜΟΥΣΑ γάμον πολλῶν δῶτάξιον ἄλλων
 Ἀρχηγόιο χορῶν, ΜΩΡΗΤΩ, χαρμάτα παῦρα
 ΝΥΜΦΕΥΟΝΤΙ ᾄδει θεὰ μελιγέρυας ὕμνους.

Ἔργα μέγιστα μέλοντα νόον νύκτας τε καὶ ἡμαρ
 Τοξοφόρος θάμβησεν Ἔρως, ἀδάμαντά σε δέρεων
 Ἐν μόχθοισι μύροντα, ὅταν καλὰ ἔργα ποσσὶ
 Χαλκογράφοισι τύποις δικλήων Ἑλλάδ' ὀνόμαζαν,
 Ρωμαῖκ' τε μέγας διακτής ἔμμελ' ἀμυνώτωρ,
 Ὅργανα Μεσάων τὰ θρόνα βιβλία πωλῶν,
 Ὡς κατασίλβειν σέλας ὑψοθεν ἐς βιότητα,
 Καὶ τῶν ἀρχαϊκῶν πολυφέρτερον ἔμμελ' αἰοιδῶν.

PRÆLVM GRÆCVM
BALTHASARI MORETO,
MVSARVM PATRONO,
SPONSAM DVCENTI CONGRATVLATVR:
SIMVLQVE
PATRI SIMILES VOVET FILIOS,
ET IN VERA SAPIENTIA
AC ERVDITIONE EXIMIOS.

RECOLICE, si qua est Graiorum cura, CAMOENÆ

Dicite festiūm festiūo tempore carmen.

Sunt MECOENATI MORETO paucula vestro

Carmina nunc dicenda: neget quis carmina SPONSO?

Indomitam curis mentem, assiduōq; LABORE

Moltricem Operum magnorum nocte diēque

Viderat acer Amor: sēpē admiratus, amānsque

Hæserat attonitus, cūm tot præclara priorum

Scripta virūm per Te meliori reddita luci

Cerneret; & quidquid suspexit Gracia, quidquid

Diues habet Latium, per Te reuirescere rursus

Vidit, & antiquis etiam meliora renasci.

Αὐτὲρ ὁμᾶς χαλέπαινε γαμόςολ' ὄρις ἐρώτων
 Ἡρώων ἠτλᾶσαι νόον φρενοθέλγῃ κέντρῳ,
 Εἴθ' αὖ δέ σε μίζονυμφον Ἀθλῶαν τλῶ φλόγα σβένναι
 Κυρτὴν ὀπισθόνοιο κέρας κυκλώσας ῥῆξ,
 Ἀτρεμον ἐτάζων τὴν σὸν πολυφρεντιίδα θυμόν.

Νῦν ἔγνωσ' τὴν Ἐρωτα βαρυὺ σφόδρ' ὅστις ἐαυτοῦ
 Κήδεσί σε διωατὸς μελέτας ἐς' ἐκπολεμίζειν.
 Ἀλλὰ δέχε νόμιμον τὴν Ἐρωτα, ποθὼν τὸ καθήκον,
 Ὅφρα ἔπειτα πονήσης ἔμπαιν ὅτῃ σε χεῖ.
 Ἐκ δὲ γάμων παλίνορθον γ' μάλα πολλὰ δοκοῦσιν
 Ἔργα θοῶν. γλυκερὸς σε μὲν αἰεὶ μηρὸς Ἐρωτ',
 Βέλπον ἀλλὰ μέγας ταῖς Μεσσαις σείο φύλαττε.
 Οὕτω πατρώζονταί τε θι τέξει ᾠδάκοιτις
 Τέκνα, Ὀλυμπιάδων Μεσάων ἐκγόνα Φοῖβε.
 Τοῦτο δέ μοι χαρίεν, μητρὸς τε καὶ Ἐμαδ' οὐχὶ
 Ἐπὶ Σοφῶν, θι τοῦτο ἐπιδίχῃ Παλλάς Ἀθλῶα.

*Attamen indignatus Amor tot tamq̃, feroces
Succubuisse suis & adhuc succumbere telis,
Et nihil hîc se posse videns ob Palladis artes;
Arripuit telum, telo sed acutius omni,
Traiecitq̃, tuas usque intima ad ossa medullas.*

*Nunc scis quid sit Amor iaculo grauis, ille suis Te
Admiscere tuas curas mentemq̃, cœgit
Obsequiis. Age, legitimum complectere Amorem,
Fortior hinc rediturus: amant alterna Camœnæ:
Te post expectant Opera interrupta, tuumque
Auxilium implorant: partem sibi vendicat unam
Dulcis amarities: Musis meliora reserua.
Sic Musas adamant, cunctas & Apollinis artes,
Istâ qui placiti surgent ab origine Nati
Hoc voueo, hoc septem Sapientum Gracia Mater,
Hoc qua doctiloquas Pallas celebravit Athenas.*

PRÆLVM LATINVM
MORETO LIBEROS OPTAT
ROMANE MAGNANIMOS.

Omana virtus, bella Quiritium,
Terror Latini nominis, hostium
Duces subacti, barbarisq̃ue
Arma procul dominata terris,
Sunt artis isthæc materies tuæ
MORETE; prælo prælia feruido
Sudata rursum, posterorum
Per memores facis ire fastos.
Exempla pectus magnanimum trahunt,
Lectumq̃ue chartis robur in æmulos
Impellit ausus, & tubarum
Clangor inest etiam papyro.
Romana sic te concitet indoles,
Taliq̃ue dandam progeniem patri.
Quamquam nec enses nec sequendam
Suadeo militiæ palæstram.
Procul Gradiui sit rabies, foris
Quærenda non sunt arma: domestica
Te Pallas authoret, tuosq̃ue
Illa suis societ manipulis.
Et gloriosæ est militiæ genus,
Latos fauores prosperæ, & asperæ
Tristes furores fortis, æquo
Ferre animo dominâque mente.

SONETO DE LA PRENSA ESPAÑOLA.

*Tu emprenta por luzida y divina
Laureles sacrifica (heroica hazaña)
La mas propria impresion y mas estraña,
De quantas en si el Orbe determina.*

*La Griega erudicion y la Latina
Tus inclitos applausos acompaña;
Y no con menos opinion España
Su grandeza à Tu merito destina.*

*Los nombres, los fanores, con que ha honrado
SV Magestad la Casa de PLANTINO,
Conoce lo mejor que tiene el Mundo.*

*Està, MORETO, en ti recopilado
Todo con gloria, con nombre grande y fino
Qual te desseo, y seas sin segundo.*

LA STAMPA ITALIANA.

*On in vano dal' Amore e perseguita
(Patron famoso, accorto, e leale)
La vostra voglia: vi vuol far' immortale,
Per la Posterità da voi uscita,*

Che dopo morte vi farà star in vita.

Quel può, quello vuol l' Amore, e quel vale:

Per il suo potere più che reale,

Ogni cosa dura come infinita.

Non vuol che il tempo si perda, o scampa

Senz' à vostre fatiche dar quel contento,

Ch' il Nome di MORETO nel Mondo campa

Per vostri Figliuoli. O grato sostento!

Vuol che BALTHASAR facci viver la Stampa,

Senza qual le Scienze non son' che vento.

U' annuncia questo con debit' istanza

La Stampa Italiana, che sempre mai grida,

Viva per Figliuoli LABOR' e CONSTANZA,

Saggi, a tutt' habili, a quei si fida.

SONNET
DE LA PRESSE
FRANÇOISE.

E fouhaite de voir regner la gentillesse
Dans les apartemens de ta belle maison:
Que tout y soit poly; & qu'en toute saison
On chasse le chagrin pour loger l'allegresse.

Que l'on connoisse en fin que le ciel la caresse,
Et qu'il vient y verser des graces à foison;
A fin que ton COMPAS leur servant de raison,
Le tout soit menagé par l'œil de ton adresse.

Ainsi le doux lien de vos chastes amours,
Embrassant tendrement les plus beaux de vos iours,
Vous les face passer & terminer ensemble:

Et ton ANNE benite en sa fecondité
Puisse bientost donner à la posterité
Vn fils qui te ressemble.

DE NEDER-DVYTSCH E PERSSE

Wenscht alles dat voorschreven is, ende noch
meer, aen dit Houvvelijck, ende de
Vruchten des selfs.

El aen mijn Neder-duytsch nae menigerley dichten/
Naer wenschen veel en groot en wilt hier oock niet
swichten:
Laet klincken uwe tael/ laet blijcken ooc in druck/
Dat ghy u Meester wenscht al dit en meer geluck.
Tis waer/ het oudt Hebreewus is meester-tael der talen:
Den oorsprongh is daer af in 's Wereldts wiegh te halen.
Als doen in het Hebreewus soo spraeck den eersten mont
Al eer-men ander spraeck oft meerder tonghen vont.
Oock hepligh is die tael: want Godts Gheboden krachtigh
Sijn in die tael ghepint: den Drucker was Almachtigh/
Almachtigh was die handt/ die sonder Pers-ghewelt
Oft ijser/ in den steen die letters heeft ghestelt.
Die tael daerom aen D wel heplighhejdt magh wenschen:
Maer inde nieuwe Wet soo zyn't al ander menschen.
En soo des Ouden-wets manieren zyn vergaen/
Alleen de nieuwe Wet sal altydts blijven staen.
Het Houwelijk is nu een SACRAMENT verheben/
Dat door een wonder kracht de heplighhejdt kan gheben:
Ick wensch D die voor al met vollen moet en maet/
Oock aen de Vruchten soet van desen nieuwen staet.
Wat seght den Grieksch Text met sijne seven Wijsen?
Gheleerthejdt hy verheft: maer noch al meer te prissen
De Christen-wijshejdt is/ de wijshejdt van het Crups:
Dat die den zegghen zy van D en van D Hups.
Voorts een Romeyns ghemoet de Latinisten loben:
Maer al de ware kracht moet komen van hier boven.

De sterckte van de ziel is die-men prijzen moet ;
 Des lichaems grof ghewelt vergaet als eb' en bloet.
 Nu dat-men weeght als gont (wech roem en hooverdije)
 Is 's koninghs goeden wil tot dese Druckerije.
 Dat hy Certs-drucker noemt PLANTINVM in de Konst/
 Dat is gheseghelt schrift van koninghlijke ionst.
 Dat singht de Spaensche Pers / en andere wel-daden/
 Die D oock heeft ghedaen den koningh en zijn Kaden.
 Dit wordt al veel gheacht : ick wensch D noch veel meer /
 Gods eeuwigh goetd en ionst : hy is den grootsten Heer.
 Dooxts is den Italiaen tot allen ampt ghebozen/
 En is den Franschman fraey tot aerdighepdt verkozen:
 Den Neder-landtschen aerdt hier in oock niet en wijckt/
 Noch in dit seden-stuck vooz niemandt sepl en strijckt.
 Ick laet Chaldeeus nu staen en meer upt-heymische spraecken/
 Arabisch/ Syriacks/ die onse Versten raecken.
 't Hebreewws/ Grieks en Latijn/ Spaens/ Italiaens en Frans/
 Elck schiet hier sijne strael tot Ower eeren-glans.
 Waer 't Nederlandt moet hier met sijn gheleerde mannen
 Tot Dwen prijs en lof de boven kroone spannen.
 Iae al dat elders is dooz aerdt of by ghebal/
 Dooz konst of by natuer/ t'Antwerpen is het al.

BALTHASAR MORETVS, ANNA GOOS.

A N A G R A M M A:

AB ARTE SOLA SAT MAGNVS HONOR.

Vanta typis, MORETE, tuis est gloria? Crescet
A thalami tædis insuper illa tui.

Nobilitas & opes & Mars concedite: *Ab Arte,*
BALTHASAR, hac *solâ sat* tibi magnus honor.

Nomina qui Soli sua sic dedit, huius ad ortum
Huius ad occasum conspicienda dedit.

*Artis Typographica gloria per has Nuptias in
Moretorum posteritate diuturnior.*

Mora virent & Mora rubent & Mora nigrescunt:
MORETE, est facies Artis & illa tuæ.

Candida Mora prius rubuerunt sanguine: prælis

Candida charta rubet, fit quoque nigra, tuis.

Sed viror in *Moris* primus perit: hîc tamen vnâ

Quæ sunt rubra virent, candida, nigra virent.

Ille tui vigor est & gloria viuida præli,

Quòd maneat clavis vita virorûque typis:

Ætatisque tuæ viridis Sponsæque iuuenta

Promittunt virides, germina longa, fatus.

Hinc arti viror vsque tuæ vernabit, & omni

In linguâ, inque typis, inque colore viror.

L V S V S
 I N
 CIRCINVM MORETI,
 NOMEN ANNÆ RETROGRADVM,
 ET ANNVLVM CONIVGALEM,
 ÆTERNÆ FELICITATIS
 SYMBOLA.

D Enique tam variis accesserit vltima votis
 Gratia, sint votis cuncta secunda tuis:
 Votaque res firmet, MORETE, ac tempore nullo
 Dispereant, nullâ viuida MORA morâ.

Circinus hoc tuus, hoc PLANTINI tessera signans,
 ÆTERNVM pleno Circinus orbe NOTAT.
 Nescio quid Constans etiam Æternumque,
 rotundum

Nomen litterulis exhibet ANNA suis.
 Ante legas, retroque legas, sese vna retrorsum
 Antrorsumque oculis exhibet ANNA tuis.
 Credita quin etiam quondam fuit ANNA
 perennes

Vel dare longæuos ANNA PERENNA dies.
 Omnia sic demum aureus ANNVLVS omina
 signet

Connubij firmans vltima verba sacri.
 BALTHASARIS dextrâ qui traditus annulus
 ANNÆ est,
 ANNVLVS æternâ stringit vtrumque fide.

46

EPITAFIOS

A LAS SIETE VRNAS

DEL PANTEON

DE SAN LORENZO EL REAL,

A Carlos V.

N Iuste colguè la espada,
Que hòrò mi gloriosa hedad,
Y à buscar tu soledad
Hize la postrer jornada.
Del blason que soy capaz,
Son testigos Cielo, y Tierra,
Viui, venciendo en la guerra;
Mori, venciendome en paz.

A Phelipe Segundo.

A Qui repósa, despues
Que viò con gloriosa hazaña
Philipo el Cetro de España,
Si antes sujetò al Frances.

Esta

Esta maquina assegura,
Que consagrò à su vitoria,
Que el cielo le diò la gloria,
Si el triunfo la sepultura.

A Phelipe Tercero.

ESte marmol encerrò
Vn Tercero, sin Segundo,
Perdiòle temprano el mundo,
Y el Cielo se le ganò.
Por su zelo, y su piedad,
Solo en el pudo caber,
Ser bueno, sin padecer,
Y Rey, sin aduersidad.

A la Emperatriz Doña Isabel.

DEsta breue sepultura
Mostrò Isabel con no ser
A donde llegó el poder,
Y en que parò la hermosura.
Diò para el comun consuelo
(Aunque este jaspe la encierra)
Viua, Reyes à la tierra;
Y muerta, Santos al Cielo.

A la Reyna Doña Ana.

A Lemana me diò el ser
Entre cinco Emperadores,
Di à Philipo suceffores,
Al fin sobrina, y muger.
Y para honor de los dos,
Reyro en mas alto lugar,
Y si es seruirle Reynar,
Qué serà Reynar con Dios!

A la Reyna Doña Margarita.

D El Tercer Philipo Esposa.
La varonil Margarita,
Aunque en vna y sueño habita,
Viue en la Region gloriosa.
Y si otras prendas dexò,
Que pudo España llorar,
Por todas deue estimar
Que al Gran Philipo le diò.

A la Reyna Doña Isabel.

Para mayor sentimiento
Acabè ausente mi Esposo,
Y entregaronme al reposo
De tan estrecho aposento.
Fuy de Borbon Isabel,
De Philipo Prenda cara,
Allà, por tiempo Reynàra,
Y aqui Reynarè sin el.

48
Con sumo agradecimiento
y cienmil estimaciones
piden ya vris oraciones
por mi Quén, todo aumento.
grande a sido el sugeto
de una tanta suspension
de tan soberano Don,
mas quando Oño. balor;
no rico sublime el favor.
Duplicando el Ribor
Cumple, por la delacion,
La Promesa, con ribete.
Pido el Consonante siete,
i cienmil la Obligaçion

The Keyne Doffall

an
P
... ..

I
... ..

For
... ..

... ..
... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

... ..

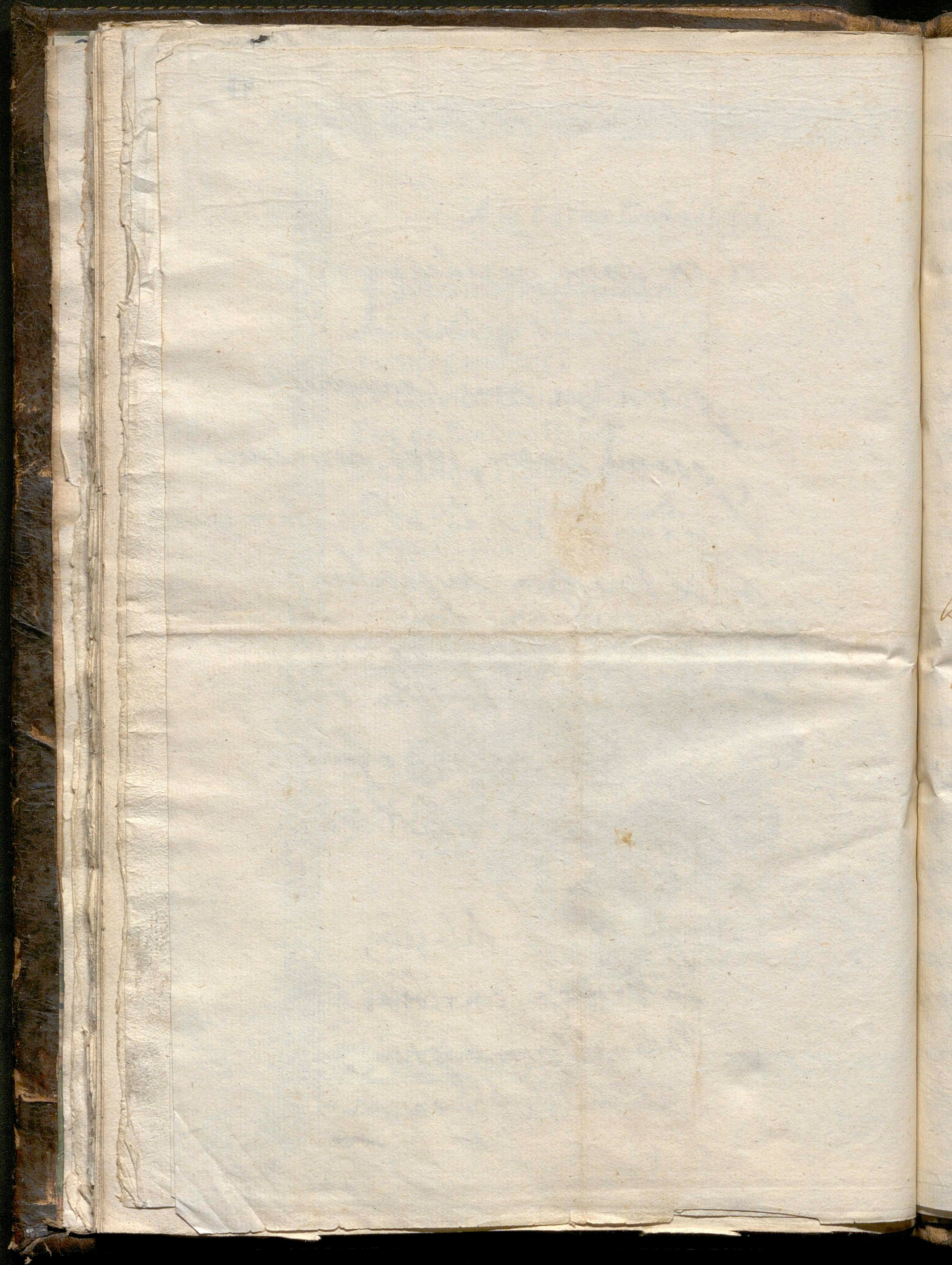
... ..

... ..

... ..

... ..

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

En consulta de 20 de febr. 1594 a los señores
 go^{tes} del Real Consejo de Indias. Y el dho. Real
 del Consejo de Indias de Indias - y se mandó
 sin efecto. Y a la vez - consultóse y se le escribió
 guando la signar - en 1594.

En general se ordenó a los dho. señores y a los
 guando los dho. señores y a los señores
 de la Real Audiencia de Indias.

S. Mio. el cuento de la ne Avano
 de luna es muy bueno para conuer
 dante o ruybrante de aquellas frays
 de querrada ley. 36. y el capitulo
 Celestis Principes, por aprobar quan
 mal parece en los obispos el comer
 o beber mucho. De esto nada de
 la Juntada maguero. emb. 37
 donde pag. 236. interminimamente de
 los textos canonicos y tambien aliy
 obispos y clerigos beber may de tres
 veces en cada semana.

Pero el primer de Bontu que avra la
 ventura no es sobre esto sino sobre q
 moveria alis que hicierun leyes de Bontu
 da a vsar de aquellas palabras, que
 no conviene q los que han de predicar
la palabra e la cruz que es pñio N. S. J. C.
lo fagan en las faldas de la mesa. Porque
 de esta fraysi no vsa texto aliy de los re
 feridos. y el dicho de donlv. no se pudo

dar motivo, porque fue mucho después de
las Partidas. — Unde in la sum senten
de que se motivaron del cuento que san Greg
7 otros refieren del Rey Tola, que alivorece
después al asno Bippo porque le vio con
manchas verdes en el cuerpo que por
propria de la q salen alor que han cebido
mucho vino, juzgandole por bebedor de
hasto que después le vi hacer motagros
supo que aquellas manchas eran de
corrosion de humores que le avian salido
al rostro, como en muchos acontece 7
pido perdon, 7 le firmo de alli adelante
mucho. Refiere esta historia san Greg. 7
Bisenta 7 otros. 7 la hallara vs. in the
vita humane lit. 5. pag 489. f. leale vs. y
hugara, et ibi interminis la myma f
sup. de facie rubicunda. 7 acordandose de
historias que hicieron los leyes de Part
vieron de ella. Salvo en todo cttj. V
v. v. v. 7 hagame vs. merced de p
tarne por su to m dia el Pschali de los
varios y la dar lo que me falta. cttj

de
ten
gru
mee
Cin
ron
bi
de
T
m
li
Z
de
P
the
7. y
ke
de
P
V
ep
C
B

52

Handwritten text, possibly a signature or date, appearing upside down.

My

Lugo

on
St. John's
St. John's
St. John's

Quedo muy favorecido con que V.
 seaya agrado de mi berron. puz au
 lo quedara no le aviendo agrado, sigui
 do lo que de otro varon que no podias ser mayor
 que V. digo Silonio

Hoc censeo etiam dissimulasse placet

No avia sabido que en la Mesta de hu
 biessen celebrado fiestas juntam^{te} tamde ro
 tas y alegres. Antey entendi que ese humado
 Consejo y su tribunal todo era de penas, y
 que x y. D querellas. Le quadraba el verso
 de silio italico Sepe Phrygius moesta que
 dio este nombre a las carceres lugubres,
 Pero que no saxonaria pendul para la inter
 vencion y puid. de V. Aquien enovent
 las siguiente el soneto de don luis de
 villosa, por el qual dicen le dicen luego tre
 cientos apud del bisticio, y al de suella
 nada mil de xerta en ensione. Alegria fi
 cas por el sermón. Purpura nax purpura
est iudicanda como lo dice el Adagio. Lo

Lo de mi Vltimo Emblema in Vorsa et Piora veo
que o no te ha visto, o no te ha estimado, pag. 83
hize yo el Reparo de aver llamado Zantken
a esta fabrica, y Procure dar la salida que alla
se vera, por que no se culpe la inuencion fabrica de atri-
cion en quien se le puso. Pero
quis leget hzc? Min' tuitud ais, Nemo
recule, nemo.

Vel duo, vel Nemo. turpe et miserabile. etc.
Pero yame consuelo con dezirme vt. que lo habido
y dice con el otro Canam nihilominus mihi erit
Vng Plato instar est omnium. etc. vale, vt valeam

In Textu ibi Parte de vuestra sangre etc.

No me contenta porq los cadaveres nutrienan sangre
y assi se llaman los muertos exanguas. item et
fortius porq Sanguis et Caro filioru nadiel dicho
m puede dezir que ascendat ad Deum auq vea
provar. que desciende si, y se propaga in posteris
Et ideo filij dictum Caro aucta datus.

Ibi con Apariencia tal etc. Aqui quis dezir que
se halla incorrupto el cuerpo del 8.º Emperador,
Pero no lo dixo, ni abra quien por esto dos veros
se pueda hacer caso de tal caso. yes fuera de lamina
dezir q el emp. muerio esto, por ser parte de la sangre
de Nostro Rey su vismierto. Los penes ve por que
pissar, se hien ad nuando le comen

+
Soneto de don Luis de Villosa.

54

De fabrica elegante, en Prision dura
Parte de vuestra sangre y a soniega
Con apariencia tal, que no la niega
La muerte, que las formas disfigura.

Y en lo mas Pavoroso se asegura
Vuestra Constançia, si al horror se llega
que ni de Pavor Sobiego se ciega,
Ni a quedar a sombra se aventura.

Acion es, que la Fama soleniza
Verse la Magestad tan sin olvido,
que de acordarse de mortal blasona.

Dexandose tratar de la ceniza,
Para sacar el Cetro mas Lucido
y mas resplandeciente la corona.

2

Et unum est

et unum

Et unum est
et unum est
et unum est

+

En tiempo llo
mi or

No os pide el soneto loa,
Sino censura, y saber,
Si por dicha puede hazer
Lado al de don Luis de Vloa-

Soneto

La Memoria, Señor, y aun solo el Hombre
De la Muerte, es Max de otros Palacios:
Pero Vos, entre Augustos Cenotacios,
Sus Horrores bucais, sin que os asombre.
Saber debe el que es Rey, qes Rey, y Hombre;
y aunque le esperen Jaspes y Topacios,
Aspirar del Empirio a los Espacios,
y en lo Mortal, al Inmortal Renombre.

Estos, y otros mas Altos Documentos,
Os leyo el gran Panthion que visitastes,
Gmulo y Vencedor de Maugoleos.

Monumentos Nos son los Monumentos,
Si quien al Polvo daturales Engastes,
No desprecia del Alma los Trofeos.

Emblema ultimo
monumentus ex mo
mento. del qual en
verso y Prosa veose
hucha poca memoria
esta Ocasion, y pira
merecia alguna Per
cel veyo Antiquo
capta lectoris Labent
na futa libelli
digo Pro statu Authoris. Hic
vale, et si nihil valem

Handwritten text at the top right of the page.

Handwritten text in the upper middle section of the page.

Handwritten text in the middle of the page.

Handwritten text in the lower middle section of the page.

Handwritten text in the lower section of the page.

Handwritten text at the bottom of the page.

Handwritten text on the right side of the page.

56

[Faint, illegible handwritten text, possibly a list or index, running vertically down the left margin.]

[Faint, illegible handwritten text covering the main body of the page, appearing as bleed-through from the reverse side.]

or
S. Andrew & Carnio de
Prato etc. mi & 164

Lucy Lucy

Historian qui ad huc vixit,
et gratias tuam sperat, dum
spicit

Don Lorenzo mi gmo Párm

f.

57

Halla a s^r J^h en casa del s^r D^h Luis. Segun
seguiré y me hite en mi coche y llenaré
hasta las 12 en adelante en mi apretar
Vapor de vuestros papeles y aun mas acelerado
después de vuestra sesión y ady^{te} sea una
fuerza en que hite me mrd, Vltim^{te} Los
Fregata me se ande dar Los 14 dias
Los dias para fin de este s^r y los diez
restantes a Navidad s^r - p^regunsele
si Mariano dice me en el día p^res
pordome que si con lo qual podremos
Cumplir de des^r dar juntos los 20
mil p^res de fondo pero esta ande
con. que sea seme a la gase en la
paga de los diez restantes sup. todos
pays y p^res p^rmi y a p^res
y m^ra que p^rmi seme a de entre
La gase de mrd en los 14 dias y los
14 dias de mrd y los 14 dias
Vro P^rmi y a m^ra m^ra
Don Lorenzo

Handwritten text in the top right corner, possibly a title or header, written in a cursive script.

Main body of handwritten text in the center of the page, consisting of several lines of cursive script.

Handwritten text at the bottom of the page, likely a signature or a concluding note.

Adm. breuco mi
mi primo f. d. d.
Comode f. d. d.
f. d. d.

59
A Lugar de Galerio della Religión
de los Christianos esta en la Impresion de
Barilea en el libro 2. de differentijs pulsuum.
en el cp. 3. prolixissimo, i largo en aquella. pag. 551

Impresion, i este lugar no se imprimio en la
segunda Impresion de Antonio Musa. Brava
boto, que esta que Yo tengo, i me bolvio loco,
no hallando le en ella. como le avia leydo en
los de Barilea. en este Capitulo se enoja con Ar-
chigenes, por que no le explico, que secta de
de Gente llamo Puros, que usaban de las
ocho Calidades de los pulsos, sin dar rason
de ellas, ni demonstracion, para requirirlas,
i aprobarlas. Verba sunt ad finem, pag. 551
Literæ 6. Hic. an puri pro sapientib?

Sint accipiendi, me quidem præterit, multo
certè præstaret aliquam apponere, si
non firmam demonstrationem, at ra-
tionem sufficientem sermoni de octo
qualitatibus, ut nequis initio statim
quasi Moyse, et Christi scholam impin-
garet.

Leges audiat, nulla constituta
demonstratione, id q' ubi minimè
deceat

122 Esti Lugan no lequitò Laguna en
su Epitome, donde quitò tanto à la
lono, i' à la margen del Lugan escri-
bió Christi Doctrinam impiè sub-
sarnat Galenus.

Superiora autem nulla in se habent
demonstrationem, sed quod ubi minus
debetur.

Est autem in liquidis liquora
in quibus, unde quidam vocant alga
sunt, et in his majorum del liquora
visi. Obiit. Paterfamilias. Imperator
Serenus Galenus.

Ex libro tertio de Usu partium in Laune episcopi
Galerii. fo. 214. ad finem secundae columnae.

cum ipsam non laxam, aut subtilem, aut mollem, sed constructam
et mediocriter duram, sensilemque, ut non facile patereatur, subditi
pedi sapientissimus ille conditor noster, cui commentarios Sos, seu
Symnos quosdam compono, in eo veram esse pietatem existimans,
non si taurorum siccationibus eiplurimas quispiam sacrificaret
et casias, aliaque sexcenta unguenta suffragaret, sed si noverim
ipse primus, Deinde expo suerim alijs quoniam sit ipsius sapi
entia, quae virtus, quae providentia, quae bonitas, ignoratio quorum
summa impietas est, non si a sacrificio abstinere, quod enim
cultu consulenti exornavit omnia, nulli quae bona inviderit, id
perfectissimae bonitatis specimen esse statuo, invenisse autem
quo pacto omnia adornarentur, summae sapientiae est, ac effecisse
omnia quae voluit, virtutis est invidere. — etc.

47

mo, et gng.

